

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
МІСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА імені О. М. БЕКЕТОВА

Н. І. Горошко,
Д. О. Безкоровайний,
І. Ю. Садовська

ОРГАНІЗАЦІЯ ЗМАГАНЬ
ІЗ БАДМІНТОНУ

НАВЧАЛЬНИЙ ПОСІБНИК

Харків
ХНУМГ ім. О. М. Бекетова
2021

УДК 796.063.4:796.344](075.8)

Г70

Автори:

Горошко Наталія Ігорівна, старший викладач кафедри фізичного виховання і спорту Харківського національного університету міського господарства імені О. М. Бекетова;

Безкоровайний Дмитро Олександрович, кандидат наук з фізичного виховання та спорту, доцент, завідувач кафедри фізичного виховання і спорту Харківського національного університету міського господарства імені О. М. Бекетова;

Садовська Ірина Юріївна, старший викладач кафедри фізичного виховання і спорту Харківського національного університету міського господарства імені О. М. Бекетова

Рецензенти:

Камасв Олег Іванович, доктор педагогічних наук, професор кафедри професійного і олімпійського спорту Харківської державної академії фізичної культури;

Блещупова Катерина Миколаївна, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри фізичного виховання Національного політехнічного університету «Харківський політехнічний університет»

*Рекомендовано до друку Вченою радою ХНУМГ ім. О. М. Бекетова,
протокол № 2 від 30 жовтня 2020 р.*

Горошко Н. І.

Г70 Організація змагань із бадмінтону : навч. посібник / Н. І. Горошко, Д. О. Безкоровайний, І. Ю. Садовська; Харків. нац. ун-т міськ. госп-ва ім. О. М. Бекетова. – Харків : ХНУМГ ім. О. М. Бекетова, 2021. – 109 с.

У навчальному посібнику розглянуті головні принципи організації та суддівства змагань із бадмінтону, висвітлені правила проведення та суддівства змагань.

Навчальний посібник призначений викладачам фізичної культури, студентам, тренерам, усім фахівцям із бадмінтону.

УДК 796.063.4:796.344](075.8)

© Н. І. Горошко, Д. О. Безкоровайний,
І. Ю. Садовська, 2021

© ХНУМГ ім. О. М. Бекетова, 2021

ЗМІСТ

ВСТУП.....	6
1 ІСТОРІЯ РОЗВИТКУ Й ТЕРМІНОЛОГІЯ В БАДМІНТОНІ.....	8
1.1 Виникнення гри в бадмінтон.....	8
1.2 Розвиток міжнародного бадмінтону.....	9
1.3 Розвиток бадмінтону у період існування СРСР.....	10
1.4 Бадмінтон в незалежній Україні.....	11
Питання для контролю та самоконтролю до розділу 1.....	12
2 ПРАВИЛА ГРИ В БАДМІНТОН.....	13
2.1 Термінологія.....	13
2.2 Корт і його устаткування.....	17
2.3 Волан.....	18
2.4 Випробування воланів на швидкість.....	19
2.5 Ракетка.....	19
2.6 Екіпірування.....	20
2.7 Жеребкування.....	20
2.8 Система рахунку.....	20
2.9 Зміни сторін.....	21
2.10 Подача.....	21
2.11 Одиночні матчі.....	22
2.12 Парні матчі.....	23
2.13 Помилка поля подачі.....	24
2.14 Порушення «фол».....	24
2.15 Спірний.....	25
2.16 Волан не в грі.....	26
2.17 Безперервність гри, невірна поведінка, покарання.....	26
2.18 Судді й апеляція.....	27
Питання для контролю та самоконтролю до розділу 2.....	28
3 ВИМОГИ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ЗМАГАНЬ ІЗ БАДМІНТОНУ.....	29
3.1 Рекомендації з проведення змагань.....	31
3.2 Види змагань.....	37
3.3 Допуск до змагань.....	38
3.4 Учасники змагань.....	38
3.5 Представники, тренери та капітани команд.....	40
3.6 Юрисдикція та відповідальність.....	41
3.7 Порядок запрошення та подання заявок.....	41

3.8 Карта розсіювання (Wildcard) та її застосування в змаганнях.....	42
Питання для контролю та самоконтролю до розділу 3.....	43
4 ХАРАКТЕР І СИСТЕМА ПРОВЕДЕННЯ ЗМАГАНЬ ІЗ БАДМІНТОНУ.....	44
4.1 Категорії змагань.....	44
4.2 Кваліфікаційні змагання.....	44
4.3 Змагання за системою з вибуванням.....	45
4.4 Змагання за коловою системою.....	46
4.5 Змагання за змішаною системою.....	48
Питання для контролю та самоконтролю до розділу 4.....	48
5 ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА СУДДІВ.....	49
5.1 Суддівська колегія.....	49
5.2 Головний суддя.....	50
5.3 Рекомендації для технічних суддів.....	55
5.4 Суддівська термінологія.....	67
5.5 Заступники головного судді.....	70
5.6 Головний секретар.....	70
5.7 Судді.....	71
5.8 Лікар змагань.....	72
5.9 Положення про суддю-комісара змагань із бадмінтону.....	72
Питання для контролю та самоконтролю до розділу 5.....	73
6 ОБЛАДНАННЯ МІСЦЬ ЗМАГАНЬ, ДОКУМЕНТАЦІЯ ПРО ЗМАГАННЯ.....	74
6.1 Положення про змагання.....	74
6.2 Вимоги до місць проведення змагань.....	75
6.3 Порядок розміщення реклами.....	78
6.4 Ігрова форма та розміщення реклами на неї.....	78
6.5 Протокол матчу	79
6.6 Звіт про змагання.....	80
6.7 Зміни в таблицях і заміни.....	81
Питання для контролю та самоконтролю до розділу 6.....	82
7 ПАРАБАДМІНТОН.....	83
7.1 Функціональні рухові порушення та їх класифікація у парабадмінтоні	83
7.2 Інші порушення рухових функцій.....	86

7.3 Парабадмінтон: правила гри в бадмінтон.....	87
Питання для контролю та самоконтролю до розділу 7.....	92
8 ПОРЯДОК ПРИСВОЄННЯ СПОРТИВНИХ РОЗРЯДІВ І ЗВАНЬ..	93
8.1 Порядок присвоєння спортивних розрядів і звань.....	93
8.2 Кваліфікаційні норми та вимоги для спортсменів-інвалідів з ураженнями опорно-рухового апарату.....	95
8.3 Кваліфікаційні норми та вимоги для спортсменів-інвалідів з вадами слуху.....	97
Питання для контролю та самоконтролю до розділу 8.....	99
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	100
ДОДАТКИ	101

ВСТУП

Бадмінтон – спортивна гра, яка проводиться на невеликому майданчику, поділеному сіткою на дві однакові частини. На них розташовуються супротивники, які за допомогою ракетки намагаються перекинути волан(пластмасова півсфера з пір'яним або нейлоновим обрамленням) через сітку на іншу половину корту так, щоб супротивник не зміг відбити його назад. Бадмінтон є олімпійським видом спорту. На відміну від великого й настільного тенісу це гра з льоту. У бадмінтон можна грати всюди, він доступний людям будь-якого віку. Але потрібно відзначити, що багато хто з нас знайомий з бадмінтоном, а точніше з тим, що вони вважають бадмінтоном, як з веселою розвагою в умовах відпочинку на природі, мета якого – якомога довше утримати волан у повітрі.

Справжній же бадмінтон настільки динамічний, що може витрусити з вас пару кілограм за якихось годину-півтори, а від самого спортсмена при цьому потрібне поєднання цілого набору фізичних якостей, таких як: витривалість, швидкість, спритність, гнучкість, точність реакції, а також спеціальних спортивно-технічних навичок – високої техніки ударів, тактичної підготовки. Завдяки цьому бадмінтон є одним з засобів оздоровлення та розвитку психофізичних здібностей молоді.

Виховання різнобічно розвиненої особи передбачає розвиток і вдосконалення усвідомленого, заснованого на глибоких знаннях і переконаннях, прагнення до досягнення гармонійної єдності тіла та духовної сутності людини, звичці самостійно піклуватися про своє здоров'я та фізичне вдосконалення.

Під час занять бадмінтоном головним завданням є формування у спортсменів розуміння такого поняття, як здоров'я, що включає знання про рівень функціональних можливостей організму, вплив фізичних дій на системи й органи, вміння організму пристосовуватися до підвищених вимог середовища без прояву патологічних змін. На базі цього необхідно навчити спортсменів медичним тестам самоконтролю, що характеризують фізичний стан людини та використовуваних у практиці спорту й оздоровчої фізичної культури.

Популярність бадмінтону робить його могутнім засобом пропаганди фізичної культури та спорту. Початківець, який зацікавився бадмінтоном і пізнав гіркоту перших поразок, швидко переконується у тому, що для

успішної гри йому не вистачає вміння високо стрибати, витривалості, точності удару.

Усвідомивши це, він робить правильний висновок і починає займатися стрибками, бігом, метанням, загально розвивальними іншими видами фізичних вправ. Так бадмінтон відкриває доступ до регулярних занять спортом. Використання різних вправ з інших видів спорту (легка атлетика, гімнастика, рухливі ігри тощо) для досягнення високих результатів і загально фізичного вдосконалення особистості підростаючого покоління.

Бадмінтон є дуже компактним видом спорту, оскільки він не вимагає великих фінансових витрат на придбання грального обладнання, а гра приваблива через свою простоту.

1 ІСТОРІЯ РОЗВИТКУ Й ТЕРМІНОЛОГІЯ В БАДМІНТОНІ

1.1 Виникнення гри в бадмінтон

Бадмінтон – одна з найдавніших ігор. Існує безліч версій стосовно її походження. Існують підстави вважати, що сучасний бадмінтон розвинувся зі стародавньої гри у волан. Ще два тисячоліття тому у волан грали дорослі й діти в Стародавній Греції, Китаї, Японії, Індії, країнах Африки.

У Японії була поширена гра, яка полягала в перекиданні дерев'яними ракетками «волана», зробленого з декількох пир'їн і кісточки висушеної вишні. У Франції подібна гра мала назву «же-де-пом» (гра з яблуком). Англійські середньовічні гравюри на дереві зображають селян, що перекидають один одному волан. В Індії були знайдені наскальні малюнки з зображенням сцен гри, схожої на сучасний бадмінтон. Вік таких малюнків близько 2000 років. За деякими джерелами, навіть інки захоплювалися грою, дуже схожою на бадмінтон. Грали в подібну гру й у Росії. Про це свідчать гравюри XVIII століття. У Європі за часів феодалізму в подібну гру грали переважно представники знаті. Загальним для всіх перелічених випадків є те, що гра в м'яч з пир'ям була грою розважальною. У 1650 році королева Швеції Христина для гри в «пир'яний м'яч» побудувала корт недалеко від Рояль Палас (Королівського палацу) у Стокгольмі, де вона грала зі своїми придворними й гостями з інших країн. Корт дотепер існує в столиці Швеції та зараз є власністю церкви. В Англії XIX століття гра у волан особливу популярність здобула в сім'ї герцога Бофорта. Герцог був покровителем асоціації бадмінтону, власником Фронт Хол, де й зараз знаходиться чудова колекція античних ракеток і воланів. У 1860 році Ісак Спратт опублікував книгу «Бадмінтон – Батлдор – нова гра», де були описані її перші правила.

Сучасний бадмінтон індійського походження. Він бере свій початок від гри, що в Індії мала назву «роопа». Англійські офіцери, що служили в Індії, захопилися цією грою і, повернувшись на батьківщину, утворили в 1875 році офіцерський клуб «Фольк Стоун». Першим президентом Асоціації бадмінтону став полковник Довбай, який взяв активну участь у створенні нових правил, в основу яких лягли правила гри «роопа». Деякі їх пункти збереглися й дотепер. В Англії з'явилися нові клуби. Гра стала популярною і в околицях Лондона. А її центром стало містечко Бадмінтон, від якого гра з воланом і одержала нову назву. У березні 1898 року відбувся перший офіційний турнір із бадмінтону, а 4 квітня 1899 року в Лондоні – перший

все англійський чемпіонат. Надалі чемпіонати стали дуже популярними в Англії. Кількість клубів з 1901 по 1911 роки зросла в десятки разів. Бадмінтон став розповсюджуватися по всій Англії та за її межами.

1.2 Розвиток міжнародного бадмінтону

5 липня 1934 р. була створена Міжнародна федерація бадмінтону (ІБФ). Зараз у ІБФ входить понад 138 країн. Федерація організовує різні змагання, головним з яких є Кубок Томаса (на ім'я колишнього президента ІБФ). Його розігрують з 1948 р. серед національних чоловічих команд. Цей турнір проводять раз на три роки. Команди–учасниці розбиті на зони. Попередні ігри проводять у чотирьох зонах: американській, австрало-азіатській, азіатській і європейській.

Чоловічі команди проводять по дев'ять ігор: перші номери грають з першими, другі з другими; перші з другими, треті – з третіми й т. д. По дві пари від кожної команди грають кожна з кожною. Переможці зональних змагань зустрічаються між собою, а переможець цього турніру у фінальному матчі зустрічається з володарем призу.

Подібний турнір серед жіночих команд, що називається Кубком Убер на честь відомої діячки ІБФ, проводиться з 1956 р. серед національних жіночих команд. Програма зустрічей жіночих команд відрізняється тільки тим, що перші номери не грають із другими. Отже, у розіграші Кубка Убер команди проводять між собою сім ігор. З 1967 року існує Європейська федерація бадмінтону (ЄФБ), яка починаючи з 1968 року кожні два роки проводить чемпіонати Європи з бадмінтону. З 1968 р. проводять особистий чемпіонат, а з 1972 р. і командний чемпіонат Європи.

Зустрічі національних збірних команд зазвичай складаються з одиночних, парних і змішаних ігор. Крім того, міжнародна федерація бадмінтону постійно організовує та проводить офіційні особисті турніри, які входять у міжнародний календар. У 1969 році вперше за аналогічною формулою був розіграний молодіжний чемпіонат Європи.

Міжнародна федерація проводить також низку офіційних особистих турнірів. До останнього часу головним з них була відкрита першість Англії, що вважалася неофіційною першістю світу. Уперше відкриту першість Англії було проведено в 1899 році. У 1977 р. у шведському місті Мальме відбувся перший офіційний чемпіонат світу. На сьогодні бадмінтон

визнаний олімпійським видом спорту. В 1992 р. відбувся його олімпійський дебют і зібрав тоді понад 1,1 мільярдів телеглядачів.

Останніми роками сильними гравцями миру є спортсмени Китаю, Кореї, Данії, Індонезії. 15000 осіб – це стабільна кількість глядачів на головних змаганнях Малайзії і Індонезії. У Малайзії 2,5 мільйонів гравців, у Англії налічується 3200 клубів, а в Данії бадмінтон поступається за популярністю тільки футболу. За даними світової статистики, бадмінтоном захоплюється кожна 50-а людина в світі.

1.3 Розвиток бадмінтону у період існування СРСР

Всесвітній фестиваль молоді й студентів у Москві (1957 р.) започаткував розвитку радянського бадмінтону. На фестивалі відбулися перші міжнародні зустрічі наших спортсменів. Перший особистий чемпіонат Москви був проведений в 1959 р. У 1960 році – перший Міжнародний матч Москва – Львів. Потім у 1961 р. відбувся міжміський турнір за участю бадмінтоністів Москви, Ленінграда, Харкова, Львова. А в 1962 р. вже зустрілися збірні команди республік (УРСР, БССР, РРФСР, АзССР, КазССР, ТаджССР), а також Москви й Ленінграда. Переможницею цього турніру стала збірна команда Москви, за яку виступали Л. Золкіна, Т. Чистякова, В. Демін, Н. Соколов, І. Ісаков, Ю. Климов. З 1962 р. стали регулярно розіграватися чемпіонати РРФСР, України, Ленінграда, а також ДСТ і відомств. У 1963 р. пройшов перший чемпіонат СРСР, на якому золоті медалі завоювали М. Зарубо (Жуковський) і Н. Соколов (Москва). Хорошою школою майстерності для провідних гравців СРСР Н. Нікітіна, Н. Пешехонова, К. Вавілова, Н. Ершова, Н. Соколова, Ю. Клімова стали сумісні тренування з індонезійськими студентами, які навчалися в Університеті дружби народів. Поступово ця гра набула великої популярності в різних регіонах нашої країни. Почала працювати Федерація бадмінтону країни, очолювана ентузіастами цього виду спорту І. Рубаном, Н. Соколовою, Н. Туліковим та іншими.

З кожним роком зростала кількість секцій, які очолювали енергійні керівники. Починали працювати відділення ДСШ, ДЮСШ. Щороку проводили чемпіонати країни, союзних республік, ДСТ і відомств, молодіжні та юнацькі змагання, велике число турнірів і відкриті першості. На початку 60-х років під керівництвом інженера Б. В. Глібовича в м. Красноармійську була створена одна з перших у нашій країні школа

бадмінтону, що зіграла знамениту роль у розвитку спортивного бадмінтону в СРСР. Бадмінтоністи Красноармійська не раз перемагали на всесоюзних змаганнях. Б. В. Глібовичу першому серед тренерів із бадмінтону було присвоєне звання заслуженого тренера РРФСР. У 1974 р. Федерація бадмінтону СРСР стала членом ІБФ (Міжнародна федерація бадмінтону), і наші спортсмени дістали можливість виступати на офіційних міжнародних змаганнях. У 1977 році вперше в нашій країні був проведений офіційний міжнародний турнір на Кубок Гельвеції (стародавня назва Швейцарії), що закінчився перемогою нашої команди. Кубок Гельвеції був завойований нашими спортсменами й у наступному розіграші – в 1979 році. У 1984 р. наші спортсмени вперше взяли участь у зональних змаганнях на Кубок Томаса, а в 1986 р. жіноча збірна команда СРСР стала учасницею змагань на Кубок Убер. У 1988 р. Федерація бадмінтону СРСР організувала розіграш Кубка європейських чемпіонів.

1.4 Бадмінтон в незалежній Україні

Після розпаду Радянського Союзу, бадмінтон культивувався тільки в чотирьох областях (Дніпропетровській, Харківській, Одеській і Київській), а сьогодні його культивують вже в 14 областях України, до того ж у національних змаганнях регулярно беруть участь представники 10–12 областей. Любительський і ветеранський бадмінтон розвивається в Україні чи не активніше, ніж професійний – регулярно проводяться всеукраїнські та міжнародні ветеранські турніри. В одному тільки Києві налічується не менше 10 залів, де люди грають просто заради задоволення. Є секції бадмінтону й у таких невеликих містах, як Вишгород, Житомир, Рівно, Полтава тощо. Гравці збірної України три останніх ігрових цикли поспіль займали 6–е місце в командному Чемпіонаті Європи. Це великий успіх, зважаючи на те, що попереду нас команди, які вкладають у бадмінтон мільйони доларів – Данія, Англія, Швеція, Нідерланди, Німеччина.

На останньому Чемпіонаті Світу команда України зайняла 13 місце, при тому, що в змаганнях брало участь 100 країн. З колишніх союзних республік наша команда виявилася вищою за всіх, зокрема й Росії. Наші провідні спортсмени Олена Ноздрань і Владислав Друженко є неодноразовими переможцями Гран-прі Світу та Європи (у Польщі, Болгарії, Німеччині), у складі дніпропетровського клубу «Метеор» вони кілька разів ставали бронзовими призерами Кубка Європейських Чемпіонів,

входили до 20-ки найсильніших спортсменів світу. Зважаючи на те, що у нас державне забезпечення збірних команд і фінансування бадмінтону зменшується – наші спортсмени мають менше можливостей їздити на турніри й, відповідно, трохи здали позиції у світовому рейтингу. Проте на Олімпійські ігри в Атланті й чотири роки опісля в Сіднеї наша країна делегувала трьох спортсменів.

Федерація бадмінтону України постійно займається розвитком і популяризацією свого виду спорту, активно займається розвитком масового та дитячого бадмінтону в західних регіонах України: Ужгороді, Львові, Івано-Франківську. Створена повна структура підготовки бадмінтоністів у Дніпропетровську, Харкові, зокрема дитячо-юнацькі спортивні школи, школи вищої спортивної майстерності й Дніпропетровський Центр олімпійської підготовки – вони мають стабільну підтримку й фінансування з боку держави. Також функціонують школи з бадмінтону в Києві, Одесі, Донецьку, Миколаєві й інших містах України. Щорічно проходить Універсіада серед вищих навчальних закладів м. Харкова, де високий рівень майстерності демонструють бадмінтоністи з Національного політехнічного університету. А перемоги над провідними гравцями світу в активі українських бадмінтоністів свідчать про те, що наші тренери вміють готувати спортсменів навіть за не найсприятливіших умов, і ми можемо й у майбутньому скласти реальну конкуренцію сильнішим бадмінтоністам Світу й Європи.

Питання для контролю та самоконтролю до розділу 1

1. Назвіть дату, яку прийнято вважати роком народження бадмінтону.
2. Назвіть місце, де народився бадмінтон (гра в «пір'яний м'яч») – попередник сучасного бадмінтону.
3. Назвіть рік заснування Міжнародної федерації бадмінтону (ІБФ)
4. Назвіть, де було проведено Всесвітній фестиваль молоді в 1957 році.
5. Хто з українських спортсменів є неодноразовим переможцем Гран-прі Світу та Європи?
5. Які види ударів застосуються у бадмінтоні?

2 ПРАВИЛА ГРИ В БАДМІНТОН

Введені в дію Щорічними Загальними Зборами ІБФ з 1 травня 2006 р.

Визначення:

Гравець – будь-яка особа, яка грає в бадмінтон.

Матч – основна дія в бадмінтоні між протиборчими сторонами, на кожній стороні один або два гравця.

Одиночний матч – матч, у якому на кожній стороні один гравець.

Парний матч – матч, у якому на кожній стороні два гравця.

Подаюча сторона – сторона, що має право подавати.

Приймаюча сторона – сторона, протилежна тій стороні, що подає.

2.1 Термінологія

Для зручності пояснення та сприйняття тих або інших деталей техніки та дій спортсмена в бадмінтоні існує своя термінологія. Термінологічна система бадмінтону постійно вдосконалюється й оновлюється, відображаючи зміни, що відбуваються в ньому.

При класифікації ігрових дій використовують поняття зон і половин майданчика, рівнів висоти знаходження волана в момент удару й траєкторій польоту волана.

Зона половини майданчика

Передня зона – простір між площиною сітки й площиною, що проходить паралельно сітці через передню лінію подачі.

Середня зона – простір між площинами, паралельними сітці, що проходять через передню й задню лінії подачі. *Задня зона* – простір між площинами, паралельними сітці, що проходять через задню лінію подачі й задню лінію майданчика.

Половина (ліва, права) майданчика – простір між площинами, перпендикулярними площині сітки, що проходять через ліву (праву) бічну й центральну лінії.

Удари

До ударів зверху належать удари, під час яких кисть руки, що б'є, направлена вгору при вертикальному положенні передпліччя або положеннях, близьких до нього.

Під час удару збоку (на середньому рівні) кисть направлена вбік, а передпліччя займає положення, близьке до горизонтального.

Під час удару знизу кисть у основній фазі направлена донизу.

Траєкторії польоту волана

Висока – висхідна траєкторія з завершенням у задній зоні майданчика. Висока атакуюча – волан пролітає на мінімальній висоті над приймаючим гравцем і опускається в задній зоні майданчика.

Плоска – волан летить над сіткою й опускається в задню зону майданчика.

Низхідна – траєкторія, за якою волан летить зверху донизу; пролітаючи безпосередньо над сіткою, й опускається в середню або задню зону майданчика.

Напівплоска – траєкторія, за якою волан деяку частину шляху летить паралельно площині майданчика, пролітаючи безпосередньо над сіткою, й опускається в середню зону майданчика.

Коротка – траєкторія, за якою волан летить у передню зону приймаючого гравця.

Удари з передньої зони

Відкидка – удар відкритою та закритою стороною ракетки по волану, що знаходиться на рівні краю сітки й нижче, який потім летить за високою траєкторією.

Атакуюча відкидка – удар відкритим та закритим боком ракетки по волану, що знаходиться на рівні краю сітки й нижче, який потім летить за високою атакуючою траєкторією.

Добивання – атакуючий удар, що виконується відкритим та закритим боком ракетки по волану, що знаходиться вище за рівень краю сітки, який летить потім за низхідною траєкторією.

Змітання – атакуючий удар, що виконується зверху по волану, що знаходиться на рівні краю сітки, рухом ракетки справа наліво при ударі відкритою стороною ракетки і зліва направо при ударі закритою стороною.

Поштовх – удар, що виконується відкритою і закритою стороною ракетки по волану, що знаходиться на рівні краю сітки, поступальною ходою ракетки за напрямом польоту волана.

Підставка – удар, що виконується відкритим та закритим боком ракетки по волану, що знаходиться на рівні краю сітки й нижче, без додання волану обертання.

Підрізування – удар, що виконується відкритим та закритим боком ракетки по волану, що знаходиться на рівні краю сітки й нижче, шляхом додання обертання волану навколо його вертикальної осі.

Підкрутка – удар, що виконується відкритим та закритим боком ракетки по волану, що знаходиться на рівні краю сітки й нижче, шляхом додавання обертання волану навколо його горизонтальної осі.

Переведення косе уздовж сітки – удар, що виконується відкритим та закритим боком ракетки по волану, що знаходиться на рівні краю сітки й нижче, при якому волан летить уздовж сітки.

Удари з середньої та задньої зони майданчика

Високий – волан летить за висхідною траєкторією та опускається за гравцем, що приймає. Його часто використовують, щоб виграти час у важкій ситуації та встигнути зайняти зручну позицію в центрі поля.

Високий атакуючий – волан пролітає над гравцем, що приймає, на мінімальній висоті, недоступній для віддзеркалення й опускається за ним. Застосовують такий удар при підготовці атаки. Часто виконують з паузою при замаху та є одним з ефективних ударів у бадмінтоні, якщо потрібно примусити суперника відійти до задньої лінії.

Плоский – волан летить деяку частину шляху паралельно площини майданчика, зазвичай майже над сіткою, а потім, поступово знижуючись, падає в задній зоні майданчика. Застосовують часто в парних іграх як підготовчий удар при переході від захисту до нападу, а також для того, щоб примусити зрушитися супротивника з центральної позиції вбік.

Нападаючий смеш – волан летить за низхідною траєкторією з високою швидкістю. Цей удар має два різновиди: *смеш* – удар певної сили й швидкості, й *напівсмеш* – удар із середньою швидкістю польоту й силою.

По довжині польоту, коли волан падає ближче до передньої зони, його називають коротким і, коли волан падає в задній частині майданчика, довгим. Виконують цей удар у завершальній стадії атакуючих дій, і зазвичай, цим ударом закінчується тактична комбінація з інших ударів.

Короткий – волан летить у зону сітки приймаючого гравця. Розрізняють два типи таких ударів:

- короткий – близький, який виконують м'яко з пасивним рухом кисті;
- короткий – швидкий, що виконують активним рухом кисті, зазвичай підрізаючи волан збоку. При цьому волан відпускається від сітки дещо далі, але досягає мети набагато швидше.

Ці удари примушують суперника зрушуватися до сітки й припускатися помилки в передній зоні майданчика. Крім того, вони пригнічують активні дії супротивника, примушують зіграти його знизу й використовувати малоефективні у відповідь удари.

Зрізка – атакуючий удар зверху в передню зону майданчика. Удар проводять збоку по голівці волана з зовнішньої або внутрішньої сторони.

Блокуючий – відповідь на волан, що швидко летить, зазвичай смеш, виконують як підставку. Волан прямує в передню зону майданчика на сітку або як сильний удар – у середню й задню зону майданчика.

Подачі

Висока – волан летить знизу по висхідній траєкторії на задню лінію майданчика.

Висока атакуюча – волан летить знизу по високій атакуючій траєкторії в задню зону майданчика.

Плоска – волан летить по плоскій траєкторії в середню й задню незахищену зону майданчика.

Коротка – волан летить по низькій траєкторії на передню лінію подачі. Робота ніг складається з таких елементів: кроку, стрибка, приставного кроку, хресного кроку, підскоку, випаду (для виконання блокуючого удару), стрибка з розніжкою.

Крім того, в практиці бадмінтону використовують додаткові поняття.

Нефронтальні удари – це удари по волану, що пролітає вище справа та зліва від гравця. Вони складають основну частину ударів.

Фронтальні удари – це удари в передній зоні в сітки. Виконують їх переважно з використанням передпліччя й кисті, зазвичай у парних іграх гравцями, що знаходяться біля сітки.

Удари відкритим і закритим боком ракетки (справа та зліва по відношенню до вертикальної осі тіла) можна виконувати як по висхідній, так і по низхідній траєкторії.

М'яко і жорстко виконані удари. В основі цього умовного ділення лежить характер завершального руху кисті.

М'які-слабкі удари виконують при пасивному завершальному русі кисті. До них можна віднести удари зверху з задньої частини майданчика – короткі-близькі, а також удари з передньої частини майданчика-підставки, переклади й короткі подачі.

Жорсткі-сильні удари виконують при активному завершальному русі кисті. До них можна віднести удари зверху з задньої частини майданчика: високо-далекі, високо-далекі атакуючі, короткі-швидкі, смеш, напівсмеш, а також удари з передньої частини майданчика: відкидний, добиваючий удари, плоскі й високо-далекі подачі.

Блокуючий удар за характером виконання може бути м'яким-слабким (відповідь на сітку) або жорстким-сильним (удар у середню й задню частину майданчика).

При аналізі техніки зустрічаються такі поняття:

- *петля* – шлях, по якому рухається кисть із ракеткою при замаху, ударі й проводці;
- *ритм руху* – тимчасові характеристики різних частин тіла під час виконання технічного елемента.

2.2 Корт і його устаткування

Корт і його устаткування повинні відповідати таким вимогам:

- корт повинен бути прямокутним, розміченим лініями завширшки 40 мм;
- лінії повинні бути легко помітні переважно білі або жовті;
- усі лінії є частиною тих площ корту, які вони обмежують;
- стійкі повинні бути заввишки 1,55 м від поверхні корту й повинні залишатися вертикальними, коли сітка натягнута;
- стійкі повинні розташовуватися на бічних лініях для парної гри незалежно від того, проводиться одиночний або парний матч;

- сітка повинна бути зроблена з тонкого корду темного кольору й однакової товщини, з вічком від 15 до 20 мм;
 - сітка повинна бути завширшки 760 мм і завдовжки не менше 6,1 м;
 - верхній край сітки повинен бути обшитий 75-міліметровою стрічкою білого кольору, складеною навпіл, через яку пропущено шнур;
 - шнур повинен бути достатньої довжини й міцності, щоб забезпечити натяжку сітки на рівні стійок;
 - верхній край сітки повинен бути на висоті від поверхні корту 1,524 м у центрі корту й 1,55 м над бічними лініями для парної гри;
 - не повинно бути просвіту між бічною частиною сітки й стійкою.
- Якщо можливо, сітка повинна бути закріплена на стойці завширшки.

2.3 Волан

Волан повинен бути зроблений з натуральних і (або) синтетичних матеріалів. Незалежно від матеріалу, польотні характеристики волана повинні бути близькими до тих, що виходять у натурального пір'яного волана з голівкою з кіркової пробки, покритою оболонкою з тонкої шкіри.

Пір'яний волан

Волан повинен бути з 16 пір'ями, закріпленими в голівці. Пір'я повинне вимірюватися від кінчика пера до верху голівки та в кожному волані вони повинні бути однакової довжини. Ця довжина може бути від 64 мм до 70 мм. Кінці пір'я повинні утворювати круг діаметром 58–68 мм. Пір'я повинне бути міцно скріплене ниткою або іншим схожим матеріалом. Голівка повинна бути 25–28 мм у діаметрі, заокругленою донизу. Волан повинен важити 4,74–5,50 г.

Не пір'яний волан

Натуральне пір'я замінюють імітатором з синтетичного матеріалу. Голівка повинна відповідати таким вимогам:

- пір'їни має бути однакової довжини від 62 мм до 70 мм, якщо вимірювати від кінця пера до вершини головки волана;
- кінці пір'їн повинні складати коло діаметром від 58 мм до 68 мм.;
- пір'їни мають бути добре зафіксовані відповідним матеріалом;
- голівка волана має бути від 25 мм до 28 мм у діаметрі із заокругленою вершиною;
- волан має важити від 4,74 грам до 5,50 грама;

- розміри й вага волану, зважаючи на відмінність щільності й характеристик синтетичних матеріалів від натуральних, допускаються відхилення від вказаних величин до 10 %.

За умови незмінності загальної конструкції, швидкості й траєкторії польоту, національні федерації країн можуть вирішити використання інших різновидів воланів, якщо:

- атмосферні й кліматичні умови, висота місцевості над рівнем моря не дають змогу використовувати стандартний волан;
- існують особливі умови, що роблять необхідним застосування таких воланів на користь гри.

2.4 Випробування воланів на швидкість

Під час випробування волана використовують прямий удар повної сили знизу, за яким контакт із воланом відбувається над задньою лінією корту. Волан повинен бути направлений вперед паралельно бічній лінії.

Придатний для гри волан повинен приземлятися не ближче 530 мм і не далі 990 мм від іншої задньої лінії корту.

2.5 Ракетка

До ракеток висувають такі вимоги. Вона повинна бути вільна від прикріплених предметів і виступів, окрім тих, які використовують виключно та спеціально для обмеження або запобігання зносу й розриву струн, або вібрації, або для зміни балансу, або для прикріплення рукоятки до руки гравця, і які мають прийнятні розміри й розташування для цих цілей. Повинна бути вільна від будь-яких пристосувань, які б робили можливим для гравця істотно змінювати конфігурацію ракетки.

Основні частини ракетки називаються: рукоятка, струнна поверхня, голівка, стрижень, перехідник і рамка:

- рукоятка є частиною ракетки, яку використовує для утримання гравець;
- струнна поверхня є частиною ракетки, з використанням якої гравець ударяє по волану;
- голівка утримує струнну поверхню;
- стрижень сполучає рукоятку з голівкою;
- перехідник (якщо присутній) сполучає стрижень з голівкою.

Рамка це назва голівки, перехідника, стрижня й рукоятки разом, рамка ракетки повинна бути не більше 680 мм завдовжки та 280 мм завширшки.

Струнна поверхня:

- повинна бути плоскою та складатися з відрізків пересічних струн, поперемінно переплетених у місцях перетину;
- повинна бути в цілому однорідною і, зокрема, не менш густою в центрі, чим в інших місцях;
- повинна бути не більше 280 мм завдовжки та 220 мм завширшки;
- струни можуть бути продовжені через область, що в інших випадках стосується до перехідника, за умови, що цей відрізок становить не більше 35 мм і загальна довжина струнної поверхні не перевищує 330 мм.

2.6 Екіпірування

ІБФ регулює всі питання, що стосуються використання для гри всіх видів воланів, ракеток або екіпірування, відповідних специфікації або в інший спосіб схвалених або не схвалених для гри. Це регулювання відбувається за ініціативою самої ІБФ, або будь-якої зацікавленої групи, зокрема гравців, виробників інвентарю, національні федерації та їх членів.

2.7 Жеребкування

Перед початком матчу проводять жеребкування; сторона, що його виграла може обирати:

- подати або приймати подачу першим;
- починати гру на одній або іншій стороні корту;

Сторона, що програла жеребкування, потім робить вибір, що залишився.

2.8 Система рахунку

Матч грається на більшість із трьох геймів, якщо не обумовлено інше.

У всіх парних і одиночних матчах гейм виграє сторона, що першою набрала 21 очко, окрім випадку, коли суперник припускається помилки, або якщо волан вийшов із гри, торкнувшись корту на стороні суперника.

Під час рахунку 20 : 20 сторона, що першою набрала 20 очок, має право вибору грати гейм до 21 очка, тобто «гейм без продовження», або продовжити гейм до 23 очок.

Сторона, що виграла гейм, першою подає в наступному.
Кожна втрата розгрішу надає очко супернику.

2.9 Зміна сторін

Гравці повинні помінятися сторонами:

- після закінчення першого гейму;
- перед початком третього гейму (якщо він потрібен);
- у третьому геймі, або в матчі з одного гейму, коли ведучий в рахунку гравець досягне 11 очок;
- якщо момент зміни сторін по досягненню 11 очок пропущений, зміну роблять негайно при виявленні цього, а існуючий на цей момент рахунок повинен зберегтися.

2.10 Подача

У разі правильної подачі:

- ніяка сторона не повинна допускати надмірної затримки виконання подачі, коли гравець, який подає, і той хто приймає, зайняли свої позиції;
- подаючий і приймаючий гравці повинні стояти в межах діагонально розташованих полів подач, не торкаючись ліній, що обмежують ці поля;
- яка-небудь частина обох стоп того, хто подає та того, хто приймає, повинна залишатися у контакті з поверхнею корту в нерухомому положенні від початку подачі до здійснення подачі;
- ракетка того, хто подає, повинна спочатку ударити по голівці волана;
- волан повинен знаходитися нижче за талію того, хто подає, в момент зіткнення з ракеткою;
- стрижень ракетки гравця, хто подає, в момент удару по волану повинен бути направлений донизу в такий спосіб, щоб уся голівка ракетки була помітно нижче за всю кисть руки, що тримає ракетку;
- рух ракетки гравця, що подає, повинен продовжуватися тільки вперед від початку подачі до її завершення;

- політ волана повинен бути направлений по висхідній лінії від ракетки гравця, хто подає, до перетину їм сітки, так, щоб, якщо він не буде відбитий, впав у відповідне поле подачі (в межах ліній, що обмежують його або на них).

Якщо подачу зроблено неправильно за будь-яким з параграфів, повинен бути зафіксований «фол» винної сторони, «фол» також фіксується, якщо той, хто подає, під час подачі промахнеться по волану.

Коли гравці зайняли свої позиції, перший рух уперед голівки ракетки гравця, хто подає, є початком подачі.

Гравець, який подає, не повинен подавати, поки не підготувався хто приймає, але потрібно вважати останнього готовим до прийому, якщо він зробив спробу відбити поданий волан.

Після початку подачі вона вважається досконалою, якщо волан був ударений ракеткою гравця, хто подає, або під час подачі він промахнувся по волану.

У парних іграх партнери того, хто подає та приймає, можуть займати будь-які позиції, що не перекривають видимість тому, хто подає або приймає, з протилежного боку.

2.11 Одиночні матчі

Поля подачі та прийому

Гравці повинні подавати (або приймати) зі свого правого поля подачі, коли той, хто подає, не має очок або має парну кількість очок у цьому геймі.

Гравці повинні подавати (або приймати) зі свого лівого поля подачі, коли той, хто подає, має непарну кількість очок у цьому геймі.

Волан повинен відбиватися послідовно тим, хто подає та приймає, доти, доки не буде зроблене порушення («фол») або волан не вийде з гри.

Рахунок і подача

Якщо правила порушив той хто приймає, або волан вийшов із гри, торкнувшись поверхні корту на його стороні, гравцю, який подавав зараховують очко, та він знову подає з відповідного поля подачі.

Якщо порушення допустив гравець, який подавав, або волан вийшов із гри, торкнувшись поверхні корту на його стороні, він втрачає право продовжувати подавати, а гравцю, який приймав, зараховується очко та він стає тим, хто подає.

2.12 Парні матчі

На початку гейму та кожного разу, коли сторона отримує право подавати, подачу виконують з правого поля подачі.

Відбити подачу повинен тільки гравець, який приймає. Якщо волана торкнеться або відіб'є його партнер, то команді, що подавала, зараховується очко.

Порядок гри та позиції на корті:

- після відбитої подачі приймаючим, волан відбивається тим або іншим гравцем подаючої сторони, і так далі доти, доки волан не вийде з гри;
- після прийому подачі гравець, може відбивати волан у будь-якій позиції на своїй стороні сітки.

Рахунок і подача:

- якщо порушення («фол») допустила приймаюча сторона, або волан вийшов з гри, торкнувшись поверхні корту на її стороні, то сторони, яка подає зараховується очко й подаючий подає знову;
- якщо порушення («фол») допустила сторона, яка подає або волан вийшов із гри, торкнувшись поверхні корту на її стороні, подаючий втрачає право продовжувати подавати, а подача переходить до приймаючої команди та їй зараховується очко.

Поля подачі й прийому:

- гравець, який подає, на початку гейму, повинен подавати (і приймати) на правому полі подачі, коли його сторона не має очок або має парну їх кількість у цьому геймі, і на лівому полі подачі при непарній їх кількості;
- гравець, який приймає, на початку гейму, повинен приймати (і подавати) на правому полі подачі, коли його сторона не має очок або має парну;
- для їх партнерів порядок полів подачі протилежний;
- при кожній подальшій подачі тієї ж самої сторони повинне мінятися поле подачі;
- у будь-якому геймі право подавати переходить послідовно від гравця, що подавав першим у цьому геймі, до гравця, який приймав першим, потім до його партнера, далі – до одного з суперників, потім до його партнера і т. д.;
- жоден гравець не повинен подавати не в чергу, приймати не в чергу або приймати дві подачі підряд у одному й тому ж самому геймі;

- будь-який гравець сторони, що виграла, може подавати першим у наступному геймі, також як і гравець сторони, що програла, може приймати першим.

2.13 Помилка поля подачі

Помилка поля подачі є досконалою, якщо гравець:

- подає не в чергу;
- подає не з належного поля подачі;
- знаходячись не в належному для нього поля подачі, приготувався до її прийому, і подачу було зроблено;
- якщо помилка поля подачі виявлена після здійснення наступної подачі, то вона не повинна виправлятися;
- якщо помилка виявлена до здійснення наступної подачі;
- якщо обидві сторони зробили помилки, грається «спірний»;
- якщо одна зі сторін зробила помилку й виграла цей розіграш, грається «спірний»;
- якщо одна зі сторін зробила помилку й програла цей «розіграш» то помилка її повинна виправлятися;
- якщо грається «спірний» через помилку поля подачі, розіграш переграють із виправленням помилки;
- якщо помилка поля подачі не виправлена, гра в цьому геймі повинна відбуватися зі зміною порядку полів подачі (нової черговості подач, відповідно).

2.14 Порушення «фол»

Порушення «фол» відбувається, якщо подачу виконано не за правилами.

Волан:

- падає поза межами корту;
- пролетить крізь сітку або під нею;
- не перелетить через сітку;
- торкнеться стелі або стін залу;
- торкнеться тіла або одягу гравця;
- торкнеться будь-якого предмета або особи, що перебуває в безпосередній близькості від корту;

- під час гри первинна точка контакту ракетки з воланом знаходиться не на стороні того, хто б'є (він може супроводжувати волан ракеткою через сітку в напрямі удару).

Коли волан у грі, гравець:

- торкнеться сітки або стійок ракеткою, тілом або одягом;
- потрапить на сторону супротивника поверх сітки ракеткою або тілом у будь-якому ступені;
- потрапить на сторону супротивника під сіткою ракеткою або тілом так, що перешкодить супротивнику або відверне його;
- перешкодить супротивнику, тобто, перешкодить йому у здійсненні законного удару, коли волан перетинає сітку;
- навмисно відволікає супротивника будь-якими діями, наприклад, вигуками або жестами.

Під час гри волан:

- буде спійманий та затриманий на ракетці, а потім кинутий для здійснення удару;
- буде відбитий двічі послідовно одним і тим самим гравцем двома ударами;
- буде відбитий гравцем і його партнером послідовно або торкнеться ракетки гравця та продовжить рух у напрямі задньої лінії корту на стороні цього гравця;
- перелетів сітку й повиснув на верхньому краю її або перелетівши сітку, застряв у ній.

2.15 Спінний

«Спінний» оголошується суддею на вежі або гравцем (якщо немає судді на вежі) для зупинки гри.

«Спінний» може бути призначений у будь-якій непередбаченій або випадковій ситуації.

Якщо волан, пролетівши над сіткою, повисне на її верхньому краю або застрягне в ній, призначається «спінний», крім випадку, коли це відбувається при подачі.

Якщо при подачі одночасно порушують правила гравець, що подає і гравець, що приймає, повинен бути призначений «спінний».

Якщо подаючий подає перш, ніж буде готовий до прийому приймаючий, повинен бути призначений «спінний».

Якщо під час гри волан зруйнується, і голівка повністю відокремиться від решти частини волана, повинен бути призначений «спірний».

Якщо лінійний суддя не бачив місця падіння волана, а суддя на вежі не в змозі ухвалити своє рішення щодо цього, повинен бути призначений «спірний».

«Спірний» може послідувати за помилкою поля подачі.

Якщо призначений «спірний», розіграш з моменту останньої подачі не зараховується, і гравець, який подавав цю подачу, повинен подавати знову.

2.16 Волан не в грі

Волан не знаходиться в грі, коли:

- він потрапляє на сітку й застряє в ній або повисає на верхньому краю сітки;
- він удариться в сітку або стійку та почне падати до поверхні корту на стороні гравця, що виконав удар;
- він торкнеться поверхні корту (в межах лінії, що обмежують його або поза ними);
- оголошено «спірний» або зафіксовано порушення («фол»).

2.17 Безперервність гри, невірна поведінка, покарання

Гра повинна продовжуватися від першої подачі до завершення матчу окрім:

1) перерви тривалістю не більше 90 секунд між першим і другим геймами та не більше 5 хвилин між другим і третім геймами, повинні бути у всіх матчах у всіх таких ситуаціях:

- у міжнародних офіційних змаганнях;
- у змаганнях, санкціонованих ІБФ;
- у всіх інших матчах (окрім випадків, коли національна федерація ухвалила заздалегідь опубліковане рішення не використовувати таку перерву);

2) припинення гри:

- коли виникли обставини, не залежні від гравців, суддя на вежі може припинити гру на такий час, який він визнає необхідним;
- в особливих випадках Головний суддя може запропонувати судді на вежі припинити гру;

- якщо гра припинена, досягнутий рахунок повинен зберігатися, і гра повинна бути відновлена з цього очка.

У жодному разі не повинна припинятися гра для того, щоб дати можливість гравцю відновити сили або дихання.

Поради та вихід з корту:

- окрім перерв, передбачених у п. 1, 2, нікому з гравців не дозволяється отримувати поради під час матчу;
- окрім п'ятихвилинної перерви, передбаченої в п. 2, нікому з гравців не дозволяється покидати корт під час матчу без згоди судді на вежі.

Суддя на вежі повинен бути єдиним суддею, що має право припиняти гру.

Гравець не повинен:

- навмисно викликати затримку або припинення гри;
- навмисно змінювати форму волана з метою змінити швидкість польоту волана;
- поводитися образливо;
- здійснювати неспортивні вчинки, які не визначаються інакше Правилами гри в бадмінтон.

Суддя на вежі повинен присікти будь-які порушення за допомогою:

- винесення попередження порушнику;
- оголошення «фолу» порушнику, якщо він був попереджений;
- у разі серйозної провини або систематичних порушень, оголошення «фолу» порушнику й негайної доповіді про провину Головному судді, який має право дискваліфікувати порушника на даний матч.

2.18 Судді й апеляція

Головний суддя несе повну відповідальність за проведення турніру або іншого змагання, частиною якого є матч.

Суддя на вежі, якщо він призначений, відповідає за проведення цього матчу, корт і його безпосереднє оточення. Суддя на вежі підзвітний Головному судді.

Суддя подачі фіксує порушення, допущені подаючим, якщо такі будуть.

Лінійний суддя визначає, чи впав волан у межах або за межами ліній, за якими він стежить.

Рішення всіх суддів остаточні за всіма ігровими моментами, за які конкретний суддя відповідає.

Суддя на вежі зобов'язаний:

- дотримуватися Правил гри та проводити їх у життя і, зокрема, визначати «фоли» й «спірні», коли вони мають місце;
- ухвалювати рішення за апеляціями в спірних ситуаціях, якщо такі будуть, до наступної подачі;
- інформувати гравців і глядачів про перебіг матчу оголошенням рахунку;
- призначати та звільняти суддю подачі й лінійних після консультації з Головним суддею;
- якщо хто-небудь з інших суддів на корті відсутній, ухвалювати рішення з питань його компетенції;
- якщо хто-небудь з інших суддів на корті не в змозі ухвалити рішення, ухвалити власне рішення або призначити «спірний»;
- фіксувати й повідомляти Головного суддю про всі випадки;
- передавати Головному судді всі незадоволені апеляції тільки з питань Правил гри, (ці апеляції повинні бути зроблені до виконання наступної подачі, або, якщо це кінець гейму, перш ніж апелююча сторона покине корт).

Питання для контролю та самоконтролю до розділу 2

1. Який розмір бадмінтонного майданчику для одиночної гри за сучасними правилами змагань?
2. Вимоги до устаткування корту, ракетки та волана.
3. До якого рахунку грається гейм?
4. Порушення при одиночній та парній іграх.
5. Хто з гравців у парній грі подає першим у наступному геймі?
6. Хто з суддів має право призупинити гру?

3 ВИМОГИ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ЗМАГАНЬ ІЗ БАДМІНТОНУ

Навчально-тренувальна робота та змагання – єдиний процес, де змагання служать перевіркою рівня підготовленості бадмінтоністів, стимулом для подальшого вдосконалення їх спортивної майстерності. Кращим агітаційним засобом для залучення дітей різного віку до занять бадмінтоном є видовищність змагань, висока культура і майстерність спортсменів. Останніми роками бадмінтон набуває все більшої популярності. Змагання демонструються по телебаченню, привертають велику кількість глядачів, тому вимоги до якості їх проведення постійно підвищуються. Чітка організація, барвистість з ретельною розробкою ритуалу відкриття й закриття, з кваліфікованим суддівством повинні стати нормою проведення змагань з бадмінтону. Отже, змагання дають змогу вирішувати педагогічні, спортивно-методичні та суспільно-політичні завдання.

В основі класифікації змагань з бадмінтону лежать цілі, завдання й характер заліку результатів.

Класифікаційні змагання – проводяться за загальноприйнятими правилами й мають основну мету – підвищення рівня спортивної майстерності.

Першості / чемпіонати – змагання можуть бути особистими, командними і особисто-командними.

Товариські, або матчеві, зустрічі – між двома або більше командами.

Показові змагання – змагання, що мають на меті пропаганди, агітації за певний вид спорту.

Відбіркові змагання (прикидки) – проводять напередодні великих змагань із метою визначення найсильніших для комплектування збірних команд.

Правильне складання календарного плану – одна з умов успішної організації та проведення змагань будь-якого рангу.

Плануючи змагання, потрібно вказати назву, терміни та місце їх проведення. Крім того, ранг змагань повинен чітко узгоджуватися з завданнями тренувального процесу. Традиційність змагань за термінами та складом учасників значно полегшує побудову тренувального процесу. Для учасників такі змагання набувають певну цілеспрямованість, а для глядачів стають популярнішими.

Складаючи положення про змагання, необхідно враховувати такі моменти: готуючись до великих змагань, організація, яка проводить їх, насамперед створює організаційний комітет з підготовки. Залежно від рангу змагань склад його може значною мірою видозмінюватися, однак, готуючись до великих заходів, оргкомітет повинен бути укомплектований такими комісіями: організаційно-технічної, мандатна-суддівської, лікарської, культурно-масової.

Суддівська комісія будучи найважливішою в підготовці та проведенні змагань, складається з головного судді та його заступників, суддів на майданчиках, головного секретаря, суддів при учасниках, судді-інформатора, апеляційного журі, лікаря.

Організація, яка проводить змагання, зазвичай здійснює комплектування такої комісії. Безпосереднім організатором, керівником змагань є головний суддя, який, керуючись основними офіційними документами (становищем, програмою, правилами змагань), перед початком змагань організовує та проводить нараду представників беруть участь команд, тренерів, суддів.

Також до початку змагань головний суддя організовує та проводить семінар суддів, який складається з двох частин: теоретичної та практичної. У проведенні такого семінару обов'язково повинні брати участь і провідні фахівці з бадмінтону.

Теоретична частина семінару передбачає уточнення, роз'яснення деяких спірних питань у трактуванні правил змаганні, а також обговорення нововведень в правила тощо.

Практичне суддівство на такому семінарі є обов'язковому умовою при атестації суддів. Судді, які обслуговують змагання, несуть велику відповідальність за успішне проведення змагань. Гарне проведення змагань зобов'язує суддю добре знати правила змагань, бути чесним, неупередженим і ввічливим.

У бадмінтоні встановлено чотири суддівських категорії:

- суддя без категорії;
- суддя першої категорії;
- суддя національної категорії;
- суддя міжнародної категорії.

Чітка робота секретаріату, яку очолює головний секретар, неодмінна умова гарної організації та проведення змагань. Попередня ретельна підготовка, проведення, жеребкування, складання графіка змагань,

виділення місця й часу для тренувань, документація багато в чому визначають подальший перебіг і якість проведення змагань.

До обов'язків мандатної комісії входить перевірка, спільно з іншими органами, іменних заявок і правильність їх оформлення, організація, розміщення та харчування учасників змагань і суддів.

Лікарська комісія – залежно від складу учасників, значущості та масштабу змагань визначається й склад цієї комісії. Керує лікарською комісією головний лікар змагань, який входить до складу головної суддівської колегії. В обов'язки лікарської комісії входить: перевірка документів, що визначають допуск до змагань, спостереження за санітарно-гігієнічної стороною змагань, надання медичної допомоги травмованим і хворим учасникам змагань.

Організаційно-технічна комісія перед початком змагань готує та випускає афіші, плакати, спеціальні програми. У процесі змагань організовує фотоінформацію, готує інформаційні таблиці, які висвітлюють перебіг змагань. Крім того, в її обов'язки входить оформлення місць змагань, популяризація бадмінтону серед глядачів. Забезпечення учасників та осіб, які проводять змагання, різними підсобними приміщеннями (роздягальні, кімнати відпочинку, кімнати для роботи різних комісій тощо).

3.1 Рекомендації з проведення змагань

Організаційний комітет

Для підготовки змагань великого масштабу (Універсіад, Чемпіонатів, національних або міжнародних турнірів тощо) створюється організаційний комітет. До складу оргкомітету рекомендується включати керівника обласної (міської) держадміністрації (або їхніх заступників), керівників обласних (міських) спорткомітетів та регіональної Федерації бадмінтону, членів виконкому ФБУ, спонсорів і меценатів, активних любителів бадмінтону та інших. До складу оргкомітету входить і головний суддя змагань.

Оргкомітет забезпечує підготовку:

- спортивного залу, місць для глядачів і суддів;
- кортів та ігрового обладнання (стійки, сітки, суддівські вишки, лічильники очок, стільці, планки для контролю висоти сітки, кошики для одягу спортсменів, швабри, п'єдестал тощо);

- роздягалень для спортсменів, душових, а також кімнат для відпочинку;
- лікарсько-санітарної служби;
- дизайнерської групи (художник, фотограф тощо) й обладнання для її роботи;
- допоміжної групи (комендант, робочі, майстер із ремонту ракеток тощо) і служби для охорони порядку;
- кошти внутрішньої інформації (радіофікація залу, інформаційний стенд);
- комп'ютерів і розмножувальної техніки;
- запрошень представників засобів масової інформації (преса, радіо, телебачення);
- готелів для розміщення приїжджих учасників і суддів;
- автотранспорту;
- харчування учасників і суддів, а також буфет для глядачів;
- місцевих суддів для обслуговування змагань і їхньої єдиної форми;
- афіш, квитків для учасників, пам'яток, запрошень;
- програм змагань із зазначенням розкладу ігор;
- призів, дипломів, грамот, сувенірів, воланів тощо;
- культурної програми для учасників і суддів;
- кімнати для прес-конференцій та брифінгів.

Програма змагань

До початку змагань рекомендується випустити програму. Бажано зробити її помітною та привабливою (найкраще багатобарвною). На обкладинці програми вказуються Спорткомітет і Федерація бадмінтону, які проводять це змагання, повне найменування проведених змагань, а також прізвища головного судді й голови оргкомітету (або головного секретаря). Зазвичай, Програма повинна починатися з вітання представника оргкомітету або голови відповідної федерації бадмінтону. Потім потрібно помістити інформаційну частину, в якій наводяться відомості про розвиток бадмінтону (в світі, Україні, місті, суспільстві), дані про окремі командах і учасників змагань.

Далі потрібно відповідно до положення про дані змагання викласти систему їх проведення (сітки, таблиці) особистих змагань для всіх категорій, а також розклад зустрічей на кожен день. Розклад необхідно

скласти в такий спосіб, щоб зустрічі не починалися раніше 10 годин, а закінчувалися не пізніше 22 годин. Сітки особистих зустрічей за категоріями представляються в такій послідовності: чоловічі поодинокі, жіночі одиночні, чоловічі парні, жіночі парні, змішані парні категорії.

Наприкінці програми даються весь склад головної суддівської колегії, списки чемпіонів (переможців) змагань у попередні роки та поточні списки провідних бадмінтоністів країни.

У день відкриття змагань повинен бути проведений парад учасників, головний суддя зобов'язаний заздалегідь узгодити з місцевими організаціями, хто буде приймати парад, призначити командувача парадом, встановити порядок побудови та проходження учасників і представників команд. Велике дисциплінуюче виховне значення має й порядок подання учасників (команд) глядачам.

Після закінчення змагань проводиться нагородження переможців і призерів (учасників і команд). Головний суддя зобов'язаний заздалегідь подбати про те, щоб призи, медалі, жетони, дипломи та грамоти командам, учасникам, тренерам, суддям були підготовлені й доставлені до місця змагань завчасно.

Рекомендується такий порядок згаданих церемоніалів:

Відкриття змагань:

- попередній дикторський текст, який інформує про дані змагання;
- шиккування учасників, урочистий вихід для параду (під музичний супровід) і доповідь командувача парадом;
- вітання представника місцевих організацій (можуть бути й інші привітальні виступи) та відкриття змагань;
- виконання державного Гімну України та підйом державного Прапора;
- оголошення про відкриття змагань;
- урочистий відхід учасників під музичний супровід.

Подання команд-учасниць матчевої зустрічі

Перед початком зустрічі команди повинні бути побудовані на ближніх лініях подачі уздовж сітки одна навпроти іншої. Потім секретар або суддя-інформатор оголошує, які команди зустрічаються. Після цього команди вітають один одного.

На великих змаганнях секретар (суддя-інформатор) представляє глядачам кожного учасника, оголошуючи його спортивний розряд (звання)

і прізвище. Учасник, прізвище якого названо, робить крок уперед, після чого повертається в стрій. Повинні бути також названі прізвища й категорії суддів, які проводять зустріч. Усі оголошення робляться з таким розрахунком, щоб не затримувати початок зустрічі.

Після закінчення змагань команди знову шикуються, і секретар (суддя-інформатор) оголошує результат зустрічі. Команди вітають один одного, причому команда, що програла робить це першою.

Закриття змагань:

- попередній дикторський текст;
- побудова переможців і призерів;
- урочистий вихід переможців і призерів під музичний супровід;
- оголошення головною суддівською колегією результатів змагань;
- вручення особистих і командних нагород і спеціальних призів;
- вітання представника місцевих організацій;
- закриття змагань, виконання державного Гімну України та спуск державного Прапора;
- догляд учасників під музичний супровід.

Відповідальність за всю підготовку турніру несе організація, яка проводить змагання. Це стосується до оприлюднення учасників, і організації турніру, і до запрошення глядачів і засобів масової інформації. Відповідальність за безпосереднє проведення змагань несе головний суддя.

Головний суддя повинен брати безпосередню участь у підготовці турніру й допомагати його організаторам з тим, щоб провести змагання на високому організаційному рівні. При цьому він повинен мати реальні можливості для прийняття ефективних заходів і проведення змагань на належному рівні. Головний суддя та інші офіційні особи в будь-якому турнірі зобов'язані строго виконувати Правила гри, забезпечувати неупереджене суддівство та найкращі умови для виступу спортсменів.

Проведення наради для суддів на вищці

На цій нараді головному судді потрібно зупинитися на такому:

- перелічити всі основні питання, про які йшла мова на нараді для представників команд;
- нагадати про те, що перерва не може бути продовжена для відбору воланів або для протирання корту;
- нагадування про те, що суддя на вищці несе відповідальність за обстановку і навколо майданчика і що ніхто не має права

виходити на корт (крім головного судді і лікаря), а учасники не мають права залишати корт;

- інформувати про те, що головний суддя (або заступник головного судді) завжди готовий для консультації з ними і є партнером судді на вищці в забезпеченні найкращих умов спортсменам;
- нагадати про жорстке обмеження часу на розминку перед грою і застосуванні секундоміра;
- розповісти про обов'язковість ведення протоколу матчу, в т. ч. про правильне його ведення і фіксування часу початку і закінчення гри;
- нагадати про правильність вимови прізвищ учасників і міст (команд), які ними подаються;
- нагадати про необхідність перевірки висоти сітки і розташування суддів на лініях;
- пояснити про неприпустимість тестування воланів в ході гри (в разі потреби всі питання адресуються головному судді);
- роз'яснити безперервність зустрічі, дії при травмах спортсменів;
- нагадати про обмеження реклами на спортивному одязі гравців (у всіх спірних моментах негайно звертатися до головного судді) до початку матчу;
- при оголошенні двохвилинної перерви суддя на подачі повинен підійти до судді на вищці, а при оголошенні про те, що до закінчення перерви залишилося 20 с, зайняти своє місце.

Основні моменти при взаємодії судді на вищці із суддями на лініях:

- чекати й вимагати від них чітких сигналів;
- оперативно запитувати суддів на лінії про їх вирішення, якщо їх сигнали запізнюються;
- не допускати будь-яких сигналів поки волан знаходиться в грі;
- не дозволяти учасникам самим оголошувати «Аут» та інше;
- не допускати ніякого впливу на суддів на подачі і на лінії з боку учасників;
- якщо суддя на лінії не бачив місця падіння волана, то суддя на вищці може прийняти власне рішення;
- під час двохвилинної перерви судді на лінії не повинні залишати свого місця – вони повинні просто встати.

Під час будь-яких обставинах, які заважають проведенню матчу, негайно звертатися до головного судді (фотографи, глядачі тощо).

Якщо потрібно корт протерти, це виконують під час двохвилинної перерви, або за необхідності.

Щоденні наради суддів проводяться за 30 хв. (1 година) до початку ігор.

Нарада для медичного персоналу

На нараді обговорюють такі питання:

- процедура проведення допінг-контролю й відбору учасників для нього;
- підтвердження атестації лабораторії та транспортування зразків з боку МОК і BWF;
- травми учасників на майданчику; загальне медичне обслуговування;
- наявність списку заборонених МОК препаратів;
- «Зелений список» препаратів.

Питання, які необхідно постійно пам'ятати головному судді в процесі проведення змагань:

- уважно перевіряти стан залу, а також готовність секретаря змагань;
- щоранку проводити короткі наради з суддями на вищці, звертати увагу на ситуації, що часто зустрічаються (зокрема на помилки при подачі);
- тестування воланів: якщо можливо, то потрібно запросити для тестування учасників обох статей;
- контроль за присутністю медичного персоналу;
- оцінювати роботу відповідального за суддям на лінії, а якщо можливо, то й роботу окремих суддів на лінії;
- безперервне спостереження за проведенням гри. Підходити до кортів, підтримувати суддів на вищці при двохвилинній перервах, травмах учасників, вимоги до реклами на одязі учасників. Спостерігати за поведінкою тренерів. Завжди прагнути передбачити, де можуть виникнути небажані проблеми й вирішити їх заздалегідь;
- підготувати до відбору учасників на допінг-контроль. Забезпечити разом із комісією з допінг-контролю конфіденційність інформації. Перевірити процедуру

- опечатування зразків і переконатися, в тому, що учасник, який пройшов допінг-контроль, підписав протокол;
- підготувати підсумковий звіт головного судді, використовуючи для цього свої записи в щоденнику.

Звіт головного судді

У звіті головного судді дається оцінка турніру в цілому. Звіт будується на стандартній основі з додаванням у разі потреби деяких особливостей і окремих деталей турніру.

Стандартна форма звіту головного судді наведена у додатку А.

3.2 Види змагань

За видами змагання поділяються на особисті, командні й особисто-командні.

В особистих змаганнях результати кожного учасника зараховуються окремо й у такий спосіб визначається зайняте ним місце.

У командних змаганнях результати окремих спортсменів зараховуються команді в цілому й у такий спосіб визначається місце команди.

В особисто-командних змаганнях результати зараховують одночасно й окремим учасникам і команді в цілому.

Чемпіонатами вважаються офіційні змагання, що проводяться для найсильніших спортсменів і команд за віковими категоріями, територіальними й відомчими ознаками, на яких визначаються чемпіони.

Вид і система проведення змагань визначаються Положенням про змагання. На усіх змаганнях (турнірах), що входять у календар змагань ФБУ має бути присутнім представник ФБУ (суддя-комісар), права й обов'язки якого визначаються Положенням.

Учасники змагань діляться на такі вікові групи:

- молодші юнаки – 13 років і молодше;
- юнаки 14–15 років;
- юніори 16–17 років;
- молодь 18–19 років;
- дорослі – старше 19 років;
- дорослі – старше 20 років;
- ветерани – чоловіки та жінки старше 35 років.

Вік учасників визначається за документом (паспорт, свідоцтво про народження тощо) за станом на день початку змагань.

3.3 Допуск до змагань

До участі у змаганнях допускаються спортсмени, що мають дозвіл лікаря, тільки за заявками спортивних організацій. Для спортсменів першого розряду й вище потрібний дозвіл лікарсько-фізкультурного диспансеру.

Учасники молодших вікових груп можуть бути допущені до змагань старших вікових груп за умови фізичної так технічної підготовленості, завчасно визначуваною тільки організацією, що проводить змагання, і наявність спеціального (створити розширений) дозволу лікаря. Для участі в найближчій віковій групі спеціального дозволу не вимагається.

3.4 Учасники змагань

Право бути учасниками змагань мають спортсмени, які кваліфіковані як представники України за умови, що вони не відсторонені від участі в змаганнях своїми спортивними організаціями.

Спортсмени, тренери та судді – члени ФБУ не повинні брати участь у змаганнях та інших заходах, що проводяться не BWF, її офіційними членами, ФБУ або її регіональними відділеннями. Без санкції ФБУ участь у зарубіжних змаганнях не дозволяється.

Кожен учасник змагань повинен мати ліцензію ФБУ, що видається на календарний рік. Право участі у відкритих змаганнях мають також спортсмени, що представляють інші країни, що є членами BWF.

Порядок участі іноземних спортсменів у змаганнях у складі українських команд визначається ФБУ та Положенням про ці змагання.

Учасник змагань зобов'язаний:

- знати та суворо дотримуватися правил змагань і норми поведінки спортсмена;
- неухильно виконувати розпорядження головного судді змагань;
- бути готовим до зустрічі за 10 хв. до її початку за розкладом. Учасникові, який не з'явився на корт за 2 хв. після виклику, зараховується поразка.

Учасник змагань має право:

- проводить розминку на корті перед початком кожного матчу впродовж 2 хв.;
- з дозволу судді на вищій в ході матчу робити короткочасні паузи (привести до ладу костюм, витерти обличчя, змінити ракетку тощо).

Учасник, який почав ігри в змаганнях, зобов'язаний провести усі зустрічі, передбачені Положенням. Під час зняття зі змагань учасника в одній категорії (травма, дискваліфікація або інші причини), він знімається й у інших категоріях.

Учасник може відсторонений від змагань за рекомендацією лікаря або за дозволом головного судді, до того ж результати проведених ним зустрічей зараховуються під час визначення результатів змагань (особистих і командних). Порядок визначення зайнятих місць за коловою системою проведення змагань у вказаному випадку рекомендується визначати в Положенні про змагання.

Під час проведення командних змагань усі учасники команд (зокрема запасні), які зустрічаються, очолювані капітанами, повинні вишикується на корті для взаємного вітання перед початком зустрічі та після її закінчення.

Учасники, які не з'явилися на побудову команд перед початком зустрічі, до участі у цьому матчі не допускаються. Учасникам, які не з'явилися на побудову після зустрічі, робиться зауваження.

Після закінчення матчу учасники повинні вітати один одного, суддю на вищій та суддю на поданні рукостисканням.

Учасники відбирають волани до початку гри. Якщо відібраним воланом проведений хоч би один розіграш очка, то претензії до якості волана не приймаються, а заміна його на цій підставі не дозволяється.

Примітка. Для проведення змагань у середньому передбачається на кожен матч 4 синтетичні волани або 8 пір'яних.

Усі заяви та протести стосовно дій суддівського апарату учасники подають тільки у письмовій формі не пізніше ніж за 1 год із моменту передбачуваного порушення, у командних змаганнях їх подають через представника (тренера) або капітана команди. Для визначення місця падіння волана протести не приймаються. Апеляції під час зустрічі учасник заявляє судді на вищій відповідно до Правил гри.

Учасник зобов'язаний вести гру в повну силу та не допускати умисного програшу.

Кожен учасник упродовж дня може провести:

- у групі молодших юнаків не більше 5 матчів, зокрема не більше 3 поодиноких;
- у групах юнаків, юніорів, молоді та дорослих не більше 6 зустрічей, у зокрема не більше 3 поодиноких.

Учасник, якій грає впродовж дня в декілька зустрічей, має право на перерви: після поодинокі гри – 30 хв., після парної гри – 15 хв. Вказані перерви можуть бути скорочені тільки за узгодженням суперників або представників команд.

В останній день змагань рекомендується проводити тільки фінальні ігри. Учасникам змагань рекомендується застрахуватися у разі отримання спортивної травми.

3.5 Представники, тренери та капітани команд

У кожній команді має бути представник або тренер, який є її керівником. Представник (тренер) відповідає за дисципліну членів команди і забезпечує їхню своєчасну явку на змагання.

Представник (тренер):

- бере участь з правом дорадчого голосу в нарадах суддівської колегії, якщо вони проводяться спільно з представниками;
- пред'являє заявку (дод. Б) із документами та отримує від головного секретаря звітну документацію про результати змагань (дод. А);
- зобов'язаний знати та суворо дотримуватися Правил змагань і Положення про змагання, а також розпорядження головного судді;
- не має права втручатися в дії суддів і осіб, які проводять змагання. Якщо ці дії є порушенням правил змагань або Положення про змагання, то він має право звернутися до головного судді або подати йому офіційний протест.

Представник (тренер) не має одночасно брати участь у суддівстві змагань. Представник (тренер) під час зустрічі повинен знаходитися на спеціально відведених місцях.

У командних змаганнях із учасників обирається капітан, який спостерігає за порядком і дисципліною в команді. Капітан виконує обов'язки представника (тренера) під час його відсутності та вирішує всі питання, зокрема й у складі команди.

Представник (тренер) повинен мати ліцензію ФБУ, що видається на календарний рік.

3.6 Юрисдикція та відповідальність

Спортсмени перебувають під юрисдикцією тих спортивних організацій і ФБУ на території України, представниками яких вони кваліфіковані, і тільки ці організації можуть накладати на них дисциплінарні санкції. Усі рішення про дисциплінарні санкції набувають чинності тільки після затвердження їх керівним органом ФБУ, який має право змінити запропонований захід або відмінити його зовсім, якщо визнає це правильним.

Організація несе відповідальність за усіх гравців, які перебувають під її юрисдикцією та своїх офіційних представників, зокрема:

- питання поведінки гравців і офіційних осіб на змаганнях тощо;
- питання забезпечення можливості підготовки гравців до змагань і участі в них, зокрема фінансові.

Організація відповідальна за проведення змагань, які вона узяла на себе (як організовуваних ФБУ самій, так і усіх інших), у частині виконання всіх справжніх Правил, що стосуються до цього пункту.

ФБУ в особі свого керівного органу має право відхилити заявку від будь-якої організації на участь у змаганнях, що проводяться, їй, якщо ця організація (чи її офіційні представники):

- не є членом ФБУ або не виконує обов'язків членів ФБУ;
- грубо або систематично порушує Правила (у частині поведінки на змаганнях), умисно створює перешкоди проведенню змагань або виступу спортсменів на них.

3.7 Порядок запрошення й подання заявок

Офіційним запрошенням для участі в змаганнях, що проводяться Міністерством молоді та спорту України та ФБУ є сповіщення про проведення змагання, яке спрямовується на адресу територіальних організацій і обласних федерацій, що оформили своє членство у ФБУ та підтвердили свою участь у цих змаганнях не пізніше, ніж за місяць до початку змагань. Вона містить: назву змагання, точні дати його проведення, місто, назву спортзалу, адресу місцевої організації, що проводить, прізвища

та телефони відповідальних осіб на місці проведення, фінансові умови участі у змаганнях, прізвище головного судді тощо.

Сповіщення про проведення змагань із обмеженим колом допущених гравців розсилаються тільки за адресою організацій, представниками яких ці гравці є. Замість сповіщення в цих випадках може бути виклик.

Заявки (дод. Б) на участь у змаганнях, що проводяться Міністерством молоді та спорту України та ФБУ, приймаються тільки від територіальних організацій, а у випадках змагань серед клубних команд, студентів – від клубів, які беруть участь, але з обов'язковою відміткою територіальної організації. Заявки мають бути завірені Управлінням з питань фізичної культури та спорту облдержадміністрації й обласним лікарсько-фізкультурним диспансером. Черговість прізвищ у заявці повинна відповідати списку найсильніших бадмінтоністів України, починаючи з найсильнішого, окремо для чоловіків і жінок.

Сповіщення (виклик або замінюючи його Положення-виклик) про проведення змагань розсилаються організацією, що проводить ці змагання, і може направлятися як територіальним організаціям, так і безпосередньо клубам. Заявки на такі змагання приймаються від усіх організацій, до яких спрямовано запрошення.

Порядок подання заявок (попередні іменні, іменні в день приїзду, заздалегідь на усі категорії тощо) визначається Положенням про змагання та зазвичай повторюється у сповіщенні (виклику). За необхідністю до сповіщення (виклику) додається додаткова форма заявки. Якщо з яких-небудь поважних причин учасник (команда), що отримав виклик на змагання, не може взяти в них участі, він повинен негайно направити відповідне повідомлення на адресу організації, що проводить змагання.

3.8 Карта розсіювання (Wildcard) та її застосування у змаганнях

Карта розсіювання – це надання гравцеві (парі), який не виступав більше року в українських змаганнях, певного номера при розсіюванні в змаганні. Ця карта застосовується до гравців, які до перерви у виступах у змаганнях, займали в українському рейтингу місце з 1 по 8 у відповідній категорії й які через травми, хвороби, у разі народження дитини або з іншої поважної причини, не виступали у змаганнях від року до трьох.

Для цих гравців, при визначенні місця у списку розсіюваних гравців, необхідно враховувати їх рейтинг до того, як настала тривала перерва у змагальній практиці цих гравців.

Рекомендується привласнювати такому гравцеві такий номер при розсіюванні:

а) гравець не виступав у змаганнях від 1 року до 3:

- до перерви гравець займав в українському рейтингу місце з 1 по 4. У цьому разі присвоюється при розсіюванні номер 5/8;
- до перерви гравець займав в українському рейтингу місце з 5 по 8. У цьому разі присвоюється при розсіюванні номер 9/16;

б) у разі виступу після перерви парного гравця, місце цієї пари в рейтингу до настання перерви визначається як сума рейтингів цих гравців.

Гравець (або його тренер) зобов'язаний за місяць до початку змагання повідомити письмово (на електронну адресу) ФБУ про його намір брати участь у конкретних змаганнях після тривалої перерви. Рішення про застосування спеціальної карти приймається головною суддівською колегією конкретного змагання за погодженням із спортивно-технічною комісією ФБУ.

Питання для контролю та самоконтролю до розділу 3

1. Характер і система проведення змагань із бадмінтону.
2. Класифікація спортивних змагань.
3. Головні елементи проведення спортивних змагань.
4. Вимоги к учасникам змагань із бадмінтону.
5. Вікові групи учасників змагань із бадмінтону.
6. Карта розсіювання Wildcard та її застосування.

4 ХАРАКТЕР І СИСТЕМА ПРОВЕДЕННЯ ЗМАГАНЬ ІЗ БАДМІНТОНУ

4.1 Категорії змагань

Усі види індивідуальних змагань зазвичай проводяться в усіх категоріях: чоловічій поодинокій, жіночій поодинокій, чоловічій парній, жіночій парній і змішаній парній. У разі, коли проводяться змагання тільки для чоловіків або тільки для жінок, вони повинні зазвичай включати змагання в поодинокій і парній категоріях.

Усі види командних змагань повинні зазвичай містити у програмі командної зустрічі матчах в усіх вищезгаданих категоріях. Якщо проводяться змагання тільки для чоловічих (жіночих) команд, зустрічі повинні містити поодинокі та парні ігри.

4.2 Кваліфікаційні змагання

Коли кількість учасників перевищує кількість місць в основній таблиці змагань, організаторам рекомендується проводити кваліфікаційні змагання під контролем оргкомітету або головного судді.

Гравці або пари, які не потрапили відразу до основних змагань, розігрують обмежену кількість місць, визначувану організаторами, у кваліфікаційних змаганнях. При цьому рекомендується, щоб ця кількість не перевищувала 1/4 числа місць в основній таблиці.

Гравці (пари), що вийшли в основні змагання з кваліфікаційних, розставляються в основній таблиці на певні вільні місця.

Якщо учасники або пари, розсіяні в основній таблиці, відкликають свою заявку на участь у змаганнях, організатори можуть заповнити вакансії з поміж учасників кваліфікаційних змагань, за умови, що вони не програли в них.

Гравці, які заповнюють вакансії в основних змаганнях, мають бути заздалегідь розподілені під силу (тобто визначена черговість переходу в основну таблицю), і повинні розставлятися в основній таблиці відповідно до Положення про змагання. Головний суддя має право змінити таблицю кваліфікаційних змагань, якщо в ній відбулися значні зміни. Рекомендується, щоб розсіювання гравців однієї організації, наскільки це можливо, робилося й у кваліфікаційних змаганнях.

4.3 Змагання за системою з вибуванням

Система з вибуванням в особистих і командних змаганнях полягає в тому, що учасник (команда) вибуває після першої поразки. У результаті переможцем стає учасник, який виграв усі матчі (дод. В, рис. В.1).

Номери учасників (дод. В, рис. В.1) визначаються жеребкуванням. У дужках вказані номери учасників у разі їхнього розставлення відповідно до діючого списку найсильніших гравців.

Якщо у змаганнях бере участь 4, 8, 16, 32, 64 і т. д. гравця, то до гри залучаються всі учасники. Прізвища гравців або назви команд розташовуються в таблиці зверху до низу один під одним у випадковому порядку. У першому турі грають перший із другим, третій із четвертим і т. д. У другому турі переможці грають між собою. Той хто виграв в останньому турі (чи у фіналі), стає переможцем цих змагань.

Якщо кількість учасників не відповідає вказаній вище кількості, то частина з них долучається до гри з другого туру. Наприклад, при 13 учасниках у таблиці на 16 учасників виявляється три вільні місця.

Черговість місць, що звільнилися, в сітці учасників визначається за таблицею В.1 (дод. В). У наведеному прикладі при 13 учасниках вільними залишаються номери 2, 15, 10, отже, у першому турі вільними від гри залишаються учасники під номерами 1, 16 та 9.

Щоб зменшити випадковість зустрічі в перших турах найсильніших учасників (команд) і забезпечити більший інтерес до змагань в останніх турах, таблицю рекомендується складати з дотриманням таких умов:

- при 65 і більше учасниках розсіюються 16 найсильніших;
- при участі від 33 до 64 гравців – розсіюються 8 найсильніших;
- при участі від 16 до 32 гравців – розсіюються 8 найсильніших;
- при участі менше 16 учасників – розсіюються 4 найсильніших;
- посіяні учасники мають бути вибрані з поміж найсильніших на цей час;
- посіяні учасники мають бути розміщені так, як зображено в таблиці В.3 (дод. В).

Остаточне розставлення (розміщення) учасників визначається Положенням змагань. Допускається пряме розставлення («змійка») учасників за порядком діючого списку найсильніших або другого класифікаційного документа.

Щоб дати можливість гравцям, які програли, продовжити участь у змаганнях, застосовується система з вибуванням і розіграшом усіх місць (рис. В.2) або система з вибуванням після двох поразок.

Під час визначення перших двох місць кількість ігор у змаганнях на одиницю менше числа учасників. При визначенні перших чотирьох місць (усіх призерів) у змаганнях кількість ігор дорівнює кількості учасників. Під час визначення кількості ігор за системою з визначенням усіх місць використовують таблицю В.2 (дод. В).

4.4 Змагання за коловою системою

Колова система проведення змагань (особистих і командних) полягає в тому, що кожен учасник (команда) грає по черзі з усіма іншими. При цьому за перемогу нараховується одно очко, за поразку 0 очок. Переможцем змагань вважається учасник (команда), який набрав найбільшу кількість очок. Якщо Положенням про змагання спеціально не обумовлений порядок розподілу місць учасників (команд), які набрали після закінчення змагань однакову кількість очок, то:

- за однаковою кількістю очок у двох учасників (команд) вище місце посідає учасник (команда), який переміг у зустрічі між ними;
- за однаковою кількістю очок у трьох і більше учасників (команд) вище місце присуджується учаснику (команді), який має кращу різницю виграних і програних геймів (ігор у командних змаганнях), а у разі їхньої рівності – очок геймах. Під час підрахунку враховуються тільки ігри між учасниками (командами), які мають однакову кількість очок.

Загальна кількість зустрічей за коловою системою дорівнює кількості учасників, помноженому на кількість, на одиницю менше, і поділеному на 2 (наприклад, у разі 8 учасників $(8 \times 7) / 2 = 28$ зустрічей).

У разі великій кількості учасників їх поділяють на підгрупи. Розподіляють гравців (команди) за підгрупами жеребкуванням із «розсіюванням» найсильніших. У середині кожної підгрупи змагання проводяться за круговою системою. Далі проводяться фінальні змагання за круговою системою у групах, що утворюють команди, що зайняли однакові місця (2, 3, 4 і так далі) в підгрупах. Система проведення змагань визначається Положенням. Черговість ігор у змаганнях, що проводяться за коловою системою, визначається по спеціальних таблицях (табл.4.1).

Заздалегідь усі учасники під час жеребкування отримують той або інший номер із першого по останній. Потім за відповідною таблицею визначається, які номери зустрічаються один з одним у кожному турі. Якщо кількість учасників непарна, то цифра, що стоїть у дужках, показує, що суперник учасника, що має цей номер, у цьому турі вільний.

Результати змагань залежно від кількості гравців (команд) зводяться в таблицю (табл. 4.1).

Гравець (пара, команда) має право на зайняте місце за фактичним результатом, що показаний перед будь-яким вибуттям зі змагань, викликаним травмою, хворобою або іншою поважною причиною, а також на отримання призів за це місце. Викреслюються з таблиці гравці, пари, команди, що не зіграли жодного матчу, навіть якщо це викликано поважною причиною, крім випадків, коли ця таблиця фінальна, в яку гравець, пара, команда, потрапили за результатами виступу в попередніх змаганнях. У цьому разі відповідне місце зараховується.

Таблиця 4.1. Черговість ігор в змаганнях, що проводяться за коловою системою

Черговість ігор при 3 або 4 учасників

1 тур	2 тур	3 тур
1-(4)	1-3	1-2
2-3	(4)-2	3-(4)

Черговість ігор при 5 або 6 учасників

1 тур	2 тур	3 тур	4 тур	5 тур
1-(6)	1-5	1-4	1-3	1-2
2-5	(6)-4	5-3	4-2	2-(6)
3-4	2-3	(6)-2	5-(6)	4-5

Черговість ігор при 7 або 8 учасників

1 тур	2 тур	3 тур	4 тур	5 тур	6 тур	7 тур
1-(8)	1-7	1-6	1-5	1-4	1-3	1-2
2-7	(8)-6	7-5	6-4	5-3	4-2	3-(8)
3-6	2-5	(8)-4	7-3	6-2	5-(8)	4-7
4-5	3-4	2-3	(8)-2	7-(8)	6-7	5-6

Черговість ігор при 9 або 10 учасників

1 тур	2 тур	3 тур	4 тур	5 тур	6 тур	7 тур	8 тур	9 тур
1–(10)	1–9	1–8	1–7	1–6	1–5	1–4	1–3	1–2
2–9	(10)–8	9–7	8–6	7–5	6–4	5–3	4–2	3–(10)
3–8	2–7	(10)–6	9–5	8–4	7–3	6–2	5–(10)	4–9
4–7	3–6	2–5	(10)–4	9–3	8–2	7–(10)	6–9	5–8
5–6	4–5	3–4	2–3	(10)–2	9–(10)	8–9	7–6	6–7

4.5 Змагання за змішаною системою

Змішана система полягає в тому, що спочатку учасники за системою з вибуванням проводять два або три тури (з утворенням додаткових підгруп для гравців (команд) які програли). Потім виявлені в такий спосіб четвірки або вісімки учасників за круговою системою в кожній групі розігрують 1–4, 5–8 і т. д. місця.

Можна спочатку усіх учасників (команди) розділити на підгрупи, «розсіюючи» при цьому найсильніших. У підгрупах зустрічі проходять за круговою системою, а переможці (чи учасники, що зайняли 1–2 місця) в підгрупах виходять у фінал. У фінальній частині зустрічі проходять за системою з вибуванням, внаслідок чого визначаються переможець і призери (можуть бути визначені й усі подальші місця учасників).

За системою з вибуванням гравець (пара, команда), що зайняв перше місце в першій підгрупі, грає півфінальну зустріч з гравцем (парою, командою), що зайняв друге місце у другій підгрупі, а другу півфінальну пару складають відповідно до другої гравець першої підгрупи і першої другої підгрупи. Переможці пар зустрічаються у фіналі, а які програли оспорюють третє місце. У будь-якому разі, остаточна система визначення переможців обмовляється в Положенні конкретного змагання.

Питання для контролю та самоконтролю до розділу 4

1. Класифікація спортивних змагань.
2. Головні елементи проведення спортивних змагань.
3. Які бувають системи проведення змагань із бадмінтону?

5 ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА СУДДІВ

5.1 Суддівська колегія

Організація, що проводить змагання, призначає головну суддівську колегію у складі головного судді, його заступників, головного секретаря та його заступника. До складу головної суддівської колегії (ГСК) входить також лікар змагань, на правах заступника головного судді з медичних питань.

До складу суддівської колегії змагань входять:

- голова суддівської колегії;
- старші судді;
- судді на вищій, на лініях, на подачі;
- судді-секретарі;
- судді-лічильники балів;
- суддя-інформатор;
- суддя з рейтингу.

Кожну зустріч проводить бригада суддів, у яку входять суддя на вищій, суддя на поданні, судді на лініях і суддя-лічильник балів. Склад бригади визначає головний суддя. Загальна кількість суддів під час проведення змагань за одну зміну (тривалість зміни не більше 6 годин) визначають із розрахунку сім суддів на корт. Якщо тривалість змагань більше 6 годин, загальна кількість суддів – 14 суддів на корт (до розрахунку не входять головна суддівська колегія, секретаріат змагань і суддя-інформатор).

Рекомендується єдина форма одягу для суддів на вищій та на поданні, а саме: чорна футболка (сорочка або джемпер), чорні брюки (спідниця для жінок). Суддям на лініях і суддям-лічильникам балів рекомендується мати футболки (сорочки тощо) одного кольору (але не чорного) та чорні брюки. Для головних суддів і членів головних суддівських колегій рекомендується піджак яскравою кольору, наприклад, червоного або зеленого, світла сорочка, краватка та чорні брюки (спідниця для жінок).

ФБУ призначає головних суддів на усі змагання, що проводяться їй, а також на змагання з бадмінтону за програмою комплексних всеукраїнських змагань або затверджує їхнє призначення організаціями, що проводять.

5.2 Головний суддя

Головний суддя несе відповідальність за проведення змагань відповідно до Правил гри у бадмінтон, Правил проведення змагань, Положенням про змагання й усіма іншими регламентувальними документами, що стосуються до цього конкретного змагання. Головний суддя не має права змінити або відмінити встановлені Положенням умови. Головний суддя або його заступник має завжди бути присутнім у залі, де проводяться змагання.

Головний суддя зобов'язаний:

- контролювати підготовку й стан місць змагань, приміщень для роботи суддівської колегії та місць для обслуговування учасників;
- перевіряти своєчасність подання попередніх заявок на участь гравців (команд) у змаганні;
- розподіляти обов'язки між суддями, керувати роботою усього суддівського апарату, остаточно вирішувати усі питання, що виникають у процесі змагань;
- виносити ухвали по заявах, протестами й дисциплінарним порушенням у день їх подання (здійснення);
- керувати проведенням жеребкування учасників (запрошення на жеребкування учасників або представників не обов'язково), затверджувати розклад зустрічей, складений відповідно до жеребкування й води змагань;
- організувати паради відкриття та закриття змагань, а також церемонію нагородження;
- стежити за відповідністю одягу учасників встановленим вимогам;
- забезпечити учасників, глядачів і представників преси інформацією про перебіг змагань і їхні результати;
- затвердити на засіданні головної суддівської колегії результати та підсумки змагань;
- дати оцінку роботи суддівського апарату (у цих цілях головний суддя може призначити переглядову комісію);
- подати в організацію, що проводить змагання, у триденний термін після його закінчення звіт про змагання.

Головний суддя має право:

- відмінити або відкласти змагання у зв'язку з невідповідністю місць проведення змагань або з інших причин, що перешкоджають їх проведенню;
- внести при необхідності зміни в розклад зустрічей і призначення суддів;
- зняти зі змагання учасників за дисциплінарні порушення або інші проступки;
- відмінити рішення будь-якого судді, що стосується правил гри, особисто переконавшись у тому, що рішення є помилковим.

Розпорядження та рішення головного судді обов'язкові для усього складу суддівського апарату, учасників і представників (тренерів).

Усі дисциплінарні порушення та прийняті з них рішення мають бути відбиті у протоколах засідань головної суддівської колегії й у звіті головного судді. Учасник, якого відсторонили від участі у змаганнях, не допускається до змагань до ухвалення рішення відповідної Федерації бадмінтону.

Головний суддя перед початком змагань визначає список осіб, які мають право знаходитися біля кортів під час матчів, а також порядок проведення теле-, відео- та фотозйомки.

Найважливішим обов'язком головного судді є створення здорової та спокійної атмосфери взаємної поваги й довіри під час проведення турніру серед учасників, тренерів, фахівців та офіційних осіб.

Рівень проведення змагань у чималому ступені залежить від роботи на попередньому етапі. На цьому етапі необхідно опрацювати такі питання:

- принципи розміщення учасників у таблицях;
- формування таблиць змагань;
- зміни в таблицях змагань;
- розклад ігор і кількість кортів у залі;
- планування спільних організаційних рішень (офіційні особи турніру, розміщення учасників, тренерів, транспорт, забезпечення воланами тощо);
- лікарське обслуговування й допінг-контроль.

Підготовка напередодні турніру – це питання, якими безпосередньо повинен займатися головний суддя відразу після прибуття на місце проведення турніру. Перевірка підготовки місць змагань, яка включає до себе перевірку залу й умов для учасників, а саме: освітлення, висоти залу та

можливих перешкод у ньому, температури в залі, роздягалень, забезпечення транспортом і харчуванням. Перевірка обладнання: сітки та планки для контролю висоти сітки, стійки, суддівські вишки, стільці, корти – килими, лічильники очок, п'єдестал, інше (кошика для одягу спортсменів і використаних воланів, швабри для протирання кортів). Перевірка воланів: сортування за швидкістю польоту, тестування. Організація роботи: головного секретаря, старших суддів, суддів на вищі та на подачі, суддів на лініях; підготовка розкладу ігор, внесення до таблиці допускаються регламентів змін. Перевірка організації медичного обслуговування, дій при травмах у процесі матчів, допінг-контролю, фізіотерапевтичного обслуговування.

Проведення наради для представників команд. На нараді головному судді потрібно оголосити таке:

- представлення та вітання всіх офіційних осіб;
- нагадування про обмеження реклами на спортивній формі;
- попередження про те, що волани розсортовані за швидкістю та якими воланами гратимуть, визначить головний суддя;
- придатність конкретного волана для продовження матчу визначається суддею на вищі;
- оголошення про одно- та двохвилинні перерви;
- ознайомлення з процедурою проведення допінг-контролю й медичного обслуговування;
- нагадування про обов'язковість безперервності матчу й внесення ясності щодо можливої зміни учасниками спортивного одягу;
- нагадування про можливість заміни учасників в таблицях - тільки відповідно до регламенту турніру й при обов'язковому санкціонуванні головним суддею;
- попередження про офіційних осіб, які можуть перебувати в безпосередній близькості від кортів;
- правила користування мобільним зв'язком;
- нагадування про порядок проведення зустрічей, зокрема час і місце подачі заявки на командний матч і про принципи, якими керується головний суддя при виборі черговості зустрічей у матчі;
- попередження про неприпустимість втручання (підказок) під час розіграшу очка;

– інформування про те, що головний суддя буде постійно перебувати в залі й буде доступний для учасників змагань.

Проведення наради для суддів на вищці. На цій нараді головному судді потрібно зупинитися на такому:

– перелічити всі основні питання, про які йшла мова на нараді для представників команд;

– нагадати про те, що перерва не може бути продовжений для відбору воланів або для протирання корту;

– нагадування про те, що суддя на вищці несе відповідальність за обстановку й навколо майданчика й що ніхто не має права виходити на корт (крім головного судді та лікаря), а учасники не мають права залишати корт;

– інформувати про те, що головний суддя (або заступник головного судді) завжди готовий для консультації з ними та є партнером судді на вищці в забезпеченні найкращих умов спортсменам;

– нагадати про жорстке обмеження часу на розминку перед грою та застосуванні секундоміра;

– сказати про обов'язковість ведення протоколу матчу, зокрема про правильне його веденні й фіксуванні часу початку та закінчення гри;

– нагадати про правильність вимови прізвищ учасників і міст (команд), ними поданими;

– нагадати про необхідність перевірки висоти сітки й розташування суддів на лініях;

– пояснити про неприпустимість тестування воланів у процесі гри (в разі потреби всі питання адресуються головному судді);

– роз'яснити безперервність зустрічі, дії при травмах спортсменів;

– нагадати про обмеження реклами на спортивному одязі гравців (у всіх спірних моментах негайно звертатися до головного судді) до початку матчу;

– при оголошенні двохвилинної перерви суддя на подачі повинен підійти до судді на вищці, а при оголошенні про те, що до закінчення перерви залишилося 20 с., зайняти своє місце;

Основні моменти при взаємодії судді на вищці з суддями на лініях:

– чекати й вимагати від них чітких сигналів;

- оперативно запитувати суддів на лінії про їх вирішення, якщо їх сигнали запізнюються;
- не допускати будь-яких сигналів поки волан знаходиться в грі;
- не дозволяти учасникам самим оголошувати «Аут» тощо;
- не допускати ніякого впливу на суддів на подачі й на лінії з боку учасників;
- якщо суддя на лінії не бачив місця падіння волана, то суддя на вищці може прийняти власне рішення;
- під час двохвилинної перерви судді на лінії не повинні залишати свого місця – вони повинні просто встати.

За будь-яких обставинах, які заважають проведенню матчу, негайно звертатися до головного судді (фотографи, глядачі й ін.). Якщо потрібно, то корт треба протерти, або під час двохвилинної перерви, або за необхідністю.

Щоденні наради суддів проводяться за 30 хв. (1 година) до початку ігор.

Нарада для медичного персоналу.

На нараді вирішуються такі питання:

- процедура проведення допінг-контролю та відбору учасників для нього;
- підтвердження атестації лабораторії та транспортування зразків із боку МОК і BWF;
- травми учасників на майданчику;
- загальне медичне обслуговування;
- наявність списку заборонених МОК препаратів;
- «зелений список» препаратів.

Питання, про які під час проведення змагань головному судді необхідно пам'ятати постійно:

- перевірка стану приміщення, а також готовність секретаря змагань;
- проведення нарад із суддями на вищці, звернення уваги на часті ситуації (зокрема на помилки при подачі);
- тестування воланів: якщо можливо, то потрібно запросити для тестування учасників обох статей;
- контроль за присутністю медичного персоналу.
- оцінювання роботи відповідального за суддям на лінії, а якщо можливо, то й роботу окремих суддів на лінії;

- безперервне спостереження за проведенням гри. Підходити до кортів, підтримувати суддів на вищій при двохвилинній перервах, травмах учасників, вимоги до реклами на одязі учасників. Спостерігати за поведінкою тренерів. Завжди прагне передбачити, де можуть виникнути небажані проблеми й вирішити їх заздалегідь;
- підготовка до відбору учасників на допінг-контроль. Забезпечення разом з комісією з допінг-контролю конфіденційність інформації. Перевірити процедуру опечатування зразків і переконатися, щоб учасник, який пройшов допінг-контроль, підписав протокол;
- підготовка підсумкового звіту головного судді, використовуючи для цього свої записи в щоденнику.

У звіті головного судді дається оцінка турніру в цілому. Звіт будується на стандартній основі з додаванням у разі потреби деяких особливостей і окремих деталей турніру. Стандартна форма звіту головного судді наведена у додатку А.

5.3 Рекомендації для технічних суддів

Рекомендації для суддів на корті випущені IBF – відповідно до її статуту. стандартизації методів управління грою у всіх країнах.

Метою цих рекомендацій є допомога суддям на вищій в питаннях управління ходом матчу, щоб вони робили це твердо і справедливо, не будучи настирливими, водночас забезпечуючи дотримання Правил гри.

Рекомендації також допомагають суддям на подачі й суддям на лінії правильно виконувати свої функції. Усі судді повинні пам'ятати, що гра існує для гравців.

5.3.1 Судді на корті та їх рішення

Суддя на вищій підзвітний і діє під керівництвом Головного судді (або, за його відсутності, офіційного представника провідної організації).

Суддя на подачі зазвичай призначається Головним суддею, але може бути відсторонений суддею на вищій або Головним суддею після консультації один з одним.

Суддів на лінії зазвичай призначає Головний суддя, але лінійний суддя може бути усунений суддею на вищій або Головним суддею після консультації один з одним.

Рішення суддів на корті остаточні по тим ігровим моментам, за які даний суддя відповідальний, за винятком моменту, в якому, на думку судді на вищці, суддя на лінії зробив помилку. У цьому разі, суддя на вищці може скасувати рішення судді на лінії. Якщо, на думку судді на вищці, суддю на лінії потрібно відсторонити, суддя на вищці повинен викликати Головного суддю.

Якщо інші судді не можуть прийняти рішення по тих моментах, за які вони відповідальні, суддя на вищці може прийняти власне рішення з цього питання; якщо й він не в змозі це зробити, призначається «спірний».

Суддя на вищці відповідальності за стан корту та за його найближче оточення. Повноваження судді на вищці тривають з моменту входу на корт перед матчем до моменту відходу з корту після матчу.

5.3.2 *Рекомендації для суддів на вищці*

Перед початком матчу, суддя на вищці повинен:

- отримати від Головного судді протокол матчу;
- перевірити, чи працюють лічильники очок;
- перевірити, чи правильно розташовані стійки або замінюють їх стрічки;
- перевірити висоту сітки й переконатися, що між її бічними частинами та стійками немає просвіту;
- упевнитися, чи є додаткові умови в разі потрапляння волана в перешкоди;
- упевнитися, що суддя на подачі й судді на лінії розташовуються правильно та знають свої обов'язки (розділи 5 і 6);
- забезпечити, щоб було приготовлено достатню кількість протестованих воланів для проведення матчу, щоб уникнути затримок під час гри (для судді на вищці допустимо передоручити дії судді на подачі, якщо він призначений);
- перевірити, чи відповідає форма гравців вимогам, що стосуються кольору, дизайну, написів і реклами, і забезпечити усунення порушень. За будь-якого рішення про невідповідність Правил (або близько до цього), слід порадитися з Головним суддею або офіційним представником перед матчем, або, якщо це неможливо, відразу після матчу;

- переконатися, що жеребкування було проведено справедливо й чи правильно зроблено вибір щодо того, хто виграв і хто програв. Відзначити вибір поля в протоколі;
- відзначити в протоколі (в разі парної гри) імена гравців, які починають гру в правому полі подачі. Такі позначки потрібно робити на початку кожного гейму (якщо під час матчу через помилку поля подачі ця розстановка зміниться, внести зміну в ці позначки).

Починаючи матч, суддя на вищій повинен анонсувати матч, використовуючи відповідні фрази з рекомендацій для судій. Вказати, хто праворуч, хто ліворуч, за прийнятою для оголошень формі, де (W, X, Y, Z – імена гравців, а A, B, C, D – представлені країни).

Одиночні матчі

Особисті змагання

«Пані та панове, праворуч від мене «X, A»; зліва «Y, B». Подає X; нуль–нуль; грайте»

Командні змагання

«Пані та панове, праворуч від мене «A», яка надається «X»; зліва «B», яка надається «Y». Подає «A»; нуль–нуль; грайте»

Парні матчі

Особисті змагання

«Пані та панове, праворуч від мене «W, A» і «X, B»; зліва «Y, C» і «Z, D». Подає X на Y; нуль–нуль; грайте»

Якщо партнери в парному матчі представляють одну й ту саму країну, оголосіть назва країни після оголошення імен обох гравців, наприклад, «W і X, A».

Командні змагання

«Пані та панове, праворуч від мене A, яка надається «W» і «X», зліва «B», яка надається «Y» і «Z»; Подає «A»; «X» на «Y»; нуль – нуль; грайте. «Матч починається оголошенням «Грайте»

Під час матчу суддя на вищій повинен:

- використовувати стандартну термінологію;
- записувати й оголошувати рахунок. Завжди оголошувати першим рахунок того хто подає;
- якщо призначено суддю на подачі, суддя на вищій повинен більше уваги приділяти прийому. Якщо необхідно, суддя на вищій також може оголосити про помилку подачі;
- наскільки можливо, стежити за показаннями лічильників очок;

-підняти праву руку вгору вище голови, якщо потрібна консультація Головного судді;

- коли гравець програє свою подачу і відповідно право продовжувати подачу, оголошувати «Перехід подачі», потім рахунок починаючи з нового перспективного; якщо необхідно, водночас, вказуючи рукою на нового подає та правильне поле подачі.

«Грайте» оголошується суддею на вищій для:

- позначення початку матчу або гейми, або відновлення гри після зміни сторін;

- позначення відновлення гри, яка була перервана;

- або позначення вимоги до гравців відновити гру.

«Фол» оголошується суддею на вищій, коли скоєно порушення, крім таких випадків: коли «фол» оголошує суддя на подачі, то судді на вищій необхідно підтвердити словами «Оголошується фол подачі».

Суддя на вищій оголошує помилку приймаючого, оголошує «Фол приймаючого»:

- коли зроблена помилка, для якої передбачений відповідний сигнал судді на лінії;

- якщо зроблена помилка, котра оголошується тільки тоді, коли це потрібно для ясності гравців або глядачів.

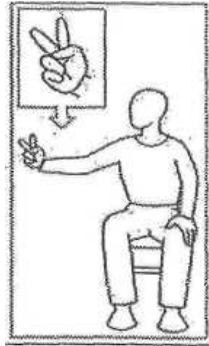
Під час кожного гейму, коли рахунок у будь-якої із сторін досягне 11 очок, оголосити «Перехід подачі» (якщо необхідно), оголосити рахунок відразу після закінчення завершального розіграшу, не зважаючи на оплески (цим встановлюється момент початку перерви). Під час кожного інтервалу, суддя на подачі, якщо призначений, повинен забезпечити, щоб був протертий корт.

У перервах під час геймів, пов'язаних з досягненням будь-якої зі сторін 11 очок, після того, як минуло 40 секунд, оголосить: «Корт ... (номер), залишилося 20 секунд», двічі поспіль. У перервах під час першого й другого гейму, і в третьому геймі, коли гравці помінялися полями, до кожної сторони на корт можуть зайти не більше двох осіб. Але коли суддя на вищій оголосить «... 20 секунд», вони повинні піти з корту. Для відновлення гри після перерви, повторіть рахунок, а потім оголосите: «Грайте». Якщо гравці не вимагають перерви, гра в цьому геймі може тривати без перерви.

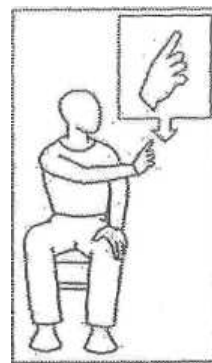
Продовжений гейм:

- коли будь-яка зі сторін досягне рахунку «20», у кожному геймі, оголосити «гейм-пойнт» (або «матч-пойнт», якщо він є);

- коли рахунок стане «20:20», потрібно дати рукою сигнал обом сторонам, що показує «Два», нагадуючи тим самим їм, що сторона, яка перша досягне різниці в два очка – виграє цей гейм;

- коли будь-яка зі сторін досягне рахунку «29», в кожному геймі, оголосити «гейм-пойнт» (або «матч-пойнт», якщо він є);
- коли рахунок стане «29:29», потрібно дати рукою сигнал обом сторонам, що показує «Один», нагадуючи в такий спосіб їм, що переможець наступного розіграшу виграє цей гейм;

- оголошення повинні завжди супроводжуватися спочатку оголошенням рахунку того, хто подає, а потім того, що приймає.
- у кінці кожного гейму оголошувати «Гейм» відразу після закінчення завершального розіграшу, незважаючи на оплески; цим встановлюється момент початку перерви. Після закінчення першого гейму оголосіть: «Перший гейм виграв (і) (прізвище (і) гравця (ів) або назва команди в командних змаганнях) з рахунком ...». Після закінчення другого гейму оголосіть: «Другий гейм виграв (і) (прізвище (і) гравця (ів) або назва команди в командних змаганнях) з рахунком ...; Рахунок в матчі 1: 1 (один: один)». Після оголошення рахунку після закінчення гейми, оголосіть: «Корт ... (номер),

оголошений двохвилинну перерву». У кінці кожного гейму, суддя на подачі, якщо призначений, повинен встановити знак перерви (який передбачений) по центру сітки й забезпечити, щоб корт був протертий. Після закінчення матчу, оголосіть: «Матч виграв (і) (прізвище (і) гравця (ів) або назва команди в командних змаганнях) з рахунком ...».

- у перервах між першим і другим геймом, і між другим і третім геймом, після того, як минуло 100 секунд, оголосіть: «Корт ... (номер) – залишилося 20 секунд», двічі поспіль. У перервах між геймами, до кожної сторони на корт можуть зайти не більше двох осіб. Але коли суддя на вищці оголосить «... 20 секунд», вони повинні піти з корту.
- на початку другого гейму оголосіть: «Другий гейм, нуль–нуль, грайте». Якщо є третій гейм, перед початком гейму оголосіть: «Фінальний гейм, нуль–нуль, грайте»;
- у третьому геймі, або в матчі з одного гейму, коли будь-яка зі сторін набере 11 очок, оголосіть рахунок, потім «Перерва, зміна сторін». Для відновлення гри після перерви, повторіть рахунок і оголосіть «Грайте»;
- після закінчення матчу негайно передайте заповнений протокол Головному судді.

5.3.3 Вимоги до суддівства ліній

Суддя на вищці повинен завжди дивитися на лінійного суддю при падінні волана, як би далеко в межах корту або, навпаки, поза ним, він не впав; за рішення з цього моменту цілком відповідальний лінійний суддя. Якщо, на думку судді на вищці, суддя на лінії прийняв невірне рішення, суддя на вищці повинен сказати:

- «Зміна: Поле», якщо волан впав в межах поля;
- «Зміна: Аут»; якщо волан впав поза межі поля.

У відсутності судді на лінії або якщо суддя на лінії не бачив, суддя на вищці повинен оголосити:

- «Аут» перед оголошенням рахунку, якщо волан впав за лінією поля;
- рахунок, якщо волан впав в межах поля;
- «Спірний», якщо він сам теж не бачив.

Під час матчу необхідно стежити й розбиратися у таких ситуаціях:

- гравець, «який заїхав» під сітку й перешкодив суперникові або відвернувшись від нього, або переніс ракетку на сторону суперника,

повинен нести відповідальність;

- волан, що потрапив із сусіднього корту, не повинен автоматично розглядатися як «спірний». «Спірний» не призначається, якщо, на думку судді на вищці, таке потрапляння було не помічено гравцями або не завадило чи НЕ відволікло гравців.

Гравець, крикнувши партнеру, який хоче вдарити по волану, не обов'язково повинен вважатися відволікаючим суперника. Але вигуки супернику типу «Не бий!», «Помилка!» і тощо повинні розглядатися як відволікаючі.

Вихід гравця з корту

Гравці не повинні залишати корт без дозволу судді на вищці.

Гравцям дозволяється піти з корту попити води і т.п. тільки під час перерв. Якщо гра з будь-якої причини зупинена, гравцям дозволяється піти з корту (витерти долоні і т. п.), якщо це не затримує гру. Якщо необхідно протерти корт, гравці в цей час повинні перебувати на корті.

Якщо будь-яка із сторін, що грає, порушує, стороні слід нагадати, що залишати корт можна тільки з дозволу судді на вищці. Дозволяється поміняти ракетку біля корту під час розіграшу.

Затримка і припинення гри

Треба переконайтеся, що гравці не навмисно викликають затримку або припинення гри. Будь-які непотрібні ходіння навколо корту повинні припинятися.

Поради вступників не з корту

Нікому з гравців не дозволяється отримувати поради під час розіграшу в будь-якій формі.

Суддя повинен забезпечити наступне:

- тренери мусять сидіти на спеціально відведених для них місцях, а не стояти близько корту під час матчу, за винятком дозволених перерв;
- тренери не повинні відволікали гравців-суперників і не переривати гру.

Якщо, на думку судді на вищці, гра була перервана або гравець з боку суперників був відвернений тренером іншої команди, повинен бути призначений «спірний». Необхідно відразу викликати Головного суддю. Він може дати попередження цьому тренеру.

Якщо така ситуація повториться ще раз, Головний суддя може попросити тренера піти з майданчика.

Заміна волана

Заміна волана під час матчу не повинна бути несправедливою. Коли

гравці хочуть змінити волан, суддя на вищці може дозволити заміну тільки, якщо він переконався, що волан в незадовільному стані.

Волан, швидкість або політ якого змінилися, повинен бути замінений.

Травма або хвороба під час матчу

Травма або хворобливий прояв під час матчу вимагають дбайливості і гнучкості. Суддя на вищці повинен визначити серйозність проблеми якомога швидше.

Особами, які можуть бути допущені на корт, є лікар (або медсестра, фельдшер), Головний суддя і тренер гравця, який отримав травму. Лікар повинен оглянути гравця і повідомити йому про серйозність ушкодження або хвороби. Якщо є кровотеча, гра повинна бути зупинена доти, доки вона не зупиниться або поки не буде відповідним чином захищена рана.

Головний суддя повинен повідомити судді на вищці, скільки часу може знадобитися гравцеві, щоб знову почати грати. Суддя на вищці повинен стежити за часом.

Суддя на вищці повинен переконатися, що суперник не був поставлений у не вигідне становище.

Якщо необхідно, в разі травми, хвороби або іншого, суддя запитує у гравця: «Відмовляєтеся Ви продовжувати гру?», І, якщо він це підтвердить, оголошує про це. а потім «Матч виграв і т. д.».

Призупинення гри

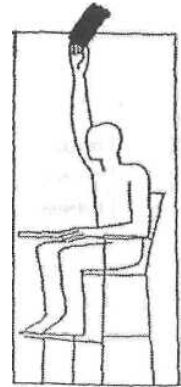
Якщо потрібно призупинити гру, слід оголосити «Гра призупинена», і зареєструвати рахунок подач, хто приймає, правильне поле подачі і сторони.

Коли гра поновлюється, необхідно відзначити тривалість перерви, переконатися, що гравці зайняли правильні позиції, і запитати: «Чи готові ви?», оголосити рахунок і команду «Грайте», а також переконатися, що гравці зайняли правильні позиції, запитати: «Чи готові ви?», оголосити рахунок і команду «Грайте».

Дії у випадках неспортивної поведінки:

- записати й повідомити Головному судді про всі такі випадки і вжити заходи;
- неспортивна поведінка між геймами карається також як і під час гейму. Суддя на вищці оголошує про покарання перед початком наступного гейму. Суддя повинний слідувати за відповідними оголошеннями;

- між цими оголошеннями, якщо є відповідна ситуація, оголосить «Перехід подачі», а потім рахунок;
- якщо суддя на вищці повинен застосувати попередження, то роблячи попередження порушуючій стороні, необхідно оголосити «Підійдіть сюди», звертаючись до винного гравця і потім оголосити: «... (прізвище гравця), попередження за неспортивну поведінку», одночасно піднявши праву руку з жовтою карткою над головою;
- якщо суддя на вищці повинен застосувати повторно попередження тому, хто порушує й який до цього вже був попереджений, необхідно оголосити «Підійдіть сюди», звертаючись до винуватця і потім оголосити прізвище гравця і слова «Фол за неспортивну поведінку», одночасно піднявши праву руку з червоною карткою над головою.

Коли Головний суддя приймає рішення дискваліфікувати сторону, яка порушує, судді на вищці дається чорна картка. Суддя на вищці повинен сказати: «Підійдіть сюди», звертаючись до винного гравця й потім оголосити: «... (прізвище гравця), дискваліфікований за неспортивну поведінку», одночасно піднявши праву руку з чорною карткою над головою.

Загальні поради судді на вищці

1. Знати і розуміти Правила гри в бадмінтон.
2. Оголошувати чітко і впевнено, але, якщо зробили помилку, визнати її, вибачитися і виправити її.
3. Всі оголошення, зокрема рахунок, робити настільки чітко і голосно, щоб бути ясно почутими гравцями й глядачами.
4. Якщо у свідомості судді виникає сумнів, чи було вчинено порушення Правил, чи ні, не слід фіксувати «фол», і гра повинна тривати.
5. Ніколи не запитувати думку глядачів, щоб вони не впливали на гру своїми зауваженнями.
6. Мотивувати діяльність інших суддів на Вашому корті, наприклад, підкреслюючи визнання рішень суддів на лінії, і створювати для них робочу обстановку.

Інструкції для суддів на подачі

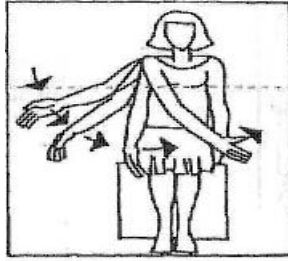
1. Суддя на подачі повинен сидіти на низькому стільці біля стійки, бажано навпроти судді на вищці.

2. Суддя на подачі відповідальний за правильність виконання подачі. Якщо є порушення, оголошує голосно «Фол» і використовує прийнятий сигнал рукою для позначення виду порушення.

3. Прийняті сигнали рукою:

Правило 3.1

Незаконна затримка виконання подачі, коли подаючий і приймаючий готові до подачі.

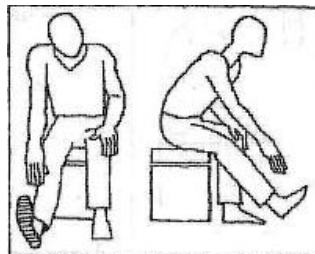

Правило 3.2

Коли гравці зайняли позиції, перший рух головки ракетки того, хто подає вперед і є начало подачі. Цей рух повинен продовжуватися тільки вперед.

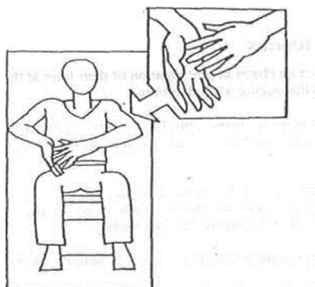
Правило 3.3 і 3.4

Частина обох ступнів того, хто подає не перебуває на поле подачі в нерухомій позиції під час виконання подачі.

Правило 3.5

Первісна точка контакту ракетки з воляном нема на голівці волана

Правило 3.6

Волян цілком нижче талії подає в момент здійснення удару

Правило 3.7

У момент удару по волану стержень ракетки не явно направлено до низу.

Суддя на вищці може доручити судді на подачі додаткові функції, за умови, що про це (до початку матчу) сповіщені гравці

Інструкції для суддів на лінії

1. Судді на лінії повинні сидіти на стільцях на продовженні своїх ліній на кінцях і бічних сторонах корту, переважно на боці, протилежному від судді на вищці.

2. Лінійний суддя цілком відповідальний за лінії, доручені йому, за винятком випадку, коли суддя на вищці змінює рішення судді на лінії, якщо, на його думку, суддя на лінії зробив помилку.

2.1. Якщо волан впав за межами корту, байдуже, як далеко, лінійний суддя оголошує «Аут» ясним голосом, досить голосно, щоб бути почутим гравцями і глядачами, і в той же час, сигналізує про це, витягнувши обидві руки в сторони горизонтально, так, щоб це міг бачити суддя на вищці.

2.2. Якщо волан впав у межах корту, лінійний суддя не повинен нічого говорити, а тільки вказати на лінію правою рукою.

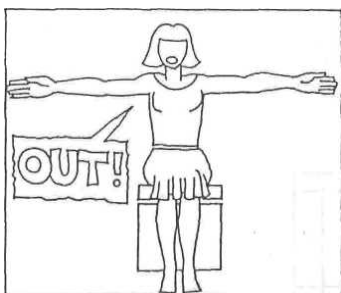
3. Якщо суддя не бачив, куди впав волан, він мусить проінформувати про це негайно суддю на вищці підняттям обох рук до очей.

4. Не можна робити ніяких сигналів і команд, поки волан не торкнеться поверхні корту.

5. Потрібно завжди подавати свої команди («аут», «волан у поле», «не бачив») не чекаючи рішення судді на вищці, наприклад, у разі, коли волан торкнувся гравця.

6. Прийняті сигнали рукою:

6.1 « Аут»

Якщо волан впав за межами корту, байдуже, як далеко, оголошується «Аут» ясним голосом, досить голосно, щоб бути почутим гравцями і глядачами, і водночас, треба сигналізувати про це, витягнувши обидві руки в сторони горизонтально, так, щоб це міг бачити суддя на вищці.

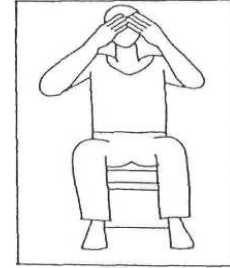
6.2 «Волян в полі»

Якщо волян впав у межах корту, нічого не треба говорити, а тільки вказати на лінію правою рукою.

6.3 «Не бачив»

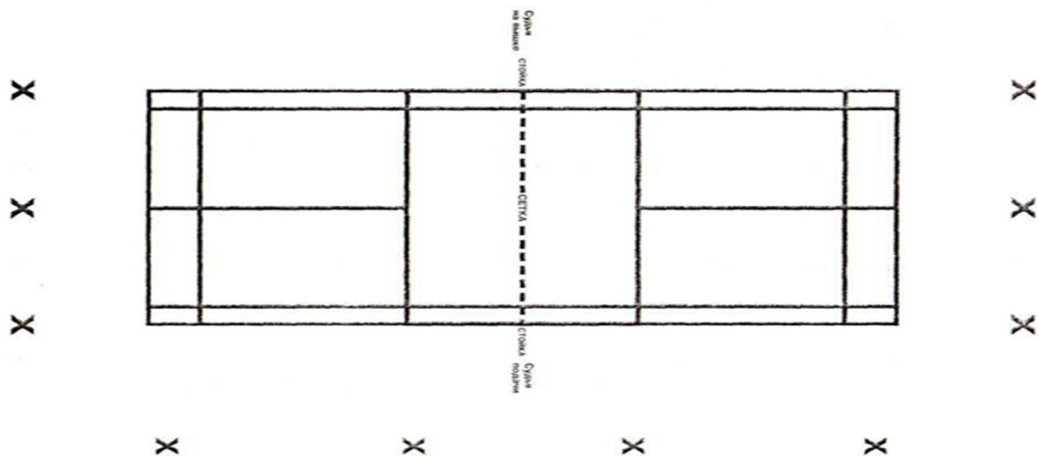
Якщо суддя не бачив, куди впав волян, він повинен проінформувати про це негайно суддю на вищій підняттям обох рук до очей.

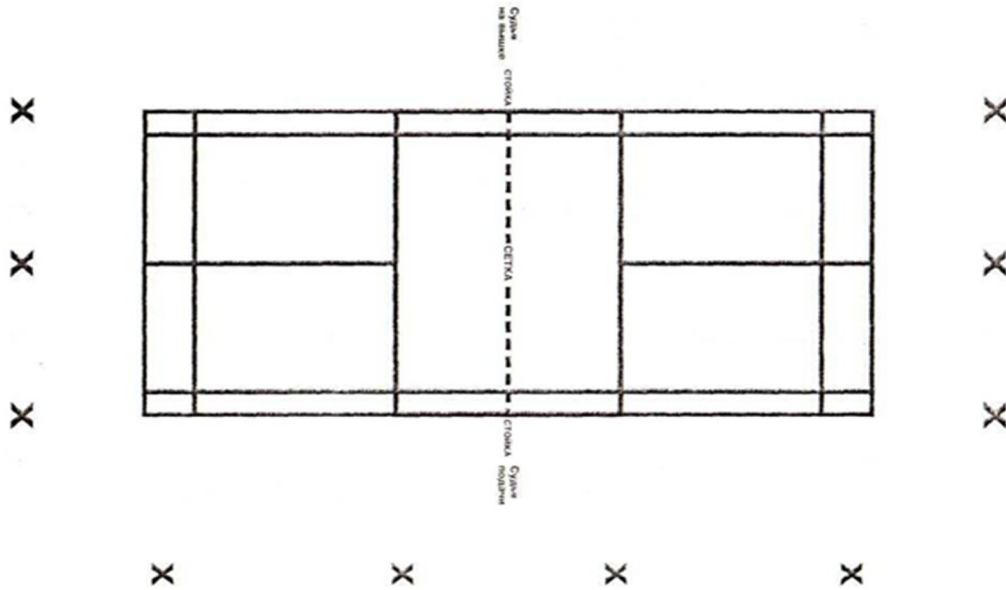
Позиції суддів на лінії

На практиці рекомендується, щоб місця для суддів на лінії знаходилися на відстані 2,5–3,5 м від меж корту, і, у всіх випадках, були захищені від вторгнення сторонніх, наприклад, фотографів. Нижче наведені схеми, на яких знак X вказує позиції суддів на лінії.

Одиночні ігри

Парні ігри

5.4 Суддівська термінологія

Стандартний список слів і виразів, якими повинен користуватися суддя на вищці, під час проведення матчу.

1. Оголошення та представлення

1.1 «Пані та панове:

1.1.1 справа ... (прізвище гравця, місто), ліворуч... (прізвище гравця, місто); або

1.1.2 справа ... (прізвище гравця, місто), ліворуч ... (прізвище гравця, місто);

1.1.3 справа ... (команда/місто), яку представляє ... (прізвище гравця) і ліворуч ... (команда/ місто), яку представляє ... (прізвище гравця); або

1.1.4 справа ... (команда/місто), яку представляють ... (прізвище гравця) і ліворуч ... (команда/місто яку представляють ... (прізвище гравця);

1.2.1 ... (прізвище гравця) подає; або

1.2.2 ... (назва команди) подає;

1.3.1 ... (прізвище гравця) подає на ... (прізвище гравця);

1.3.2 ... (прізвище гравця) подає, ... (прізвище гравця) приймає;

Вирази повинні використовуватися в порядку, зазначеному в таблиці нижче:

Таблиця 5.1 – Використання виразів судді на вищці

Вид турніру	Одиночні ігри	Парні ігри
Особистий	1.1.1, 1.2.1	1.1.2, 1.3.1
Командний	1.1.3, 1.2.2	1.1.4, 1.2.2, 1.3.2

2. Початок матчу і оголошення рахунку

- 2.1 «Нуль–нуль»
- 2.2 «Грайте»
- 2.3 «Перехід подачі»
- 2.4 «Перерва»
- 2.5 «Корт ... (номер), 20 секунд»
- 2.6 «...гейм–пойнт...» (наприклад, «20 гейм – поинт 6», чи «29 гейм –пойнт 28»)
- 2.7 «...матч–пойнт...» (наприклад, «20 матч – поинт 8», чи «29 матч –пойнт 28»)
- 2.8 «...гейм–пойнт для усіх» (наприклад, «29 гейм – поинт для всіх»)
- 2.9 «...матч–пойнт для усіх» (наприклад, «29 матч – поинт для всіх»)
- 2.10 «Гейм»
- 2.11 «Перший гейм виграв ... (в командних змаганнях називайте країну /команду) рахунком ...»
- 2.12 «Другий гейм»
- 2.13 «Другий гейм виграв... (в командних змаганнях називайте країну /команду) з рахунком ...»
- 2.14 «Рахунок геймів – 1:1»
- 2.15 «Фінальний гейм»

3. Загальні фрази

- 3.1 «Підійдіть для проведення жеребкування»
- 3.2 «Хто буде подавати?»
- 3.3 «Ваш вибір»
- 3.4 «Хто буде приймати?»
- 3.5 «Ви готові?»
- 3.6 «Готові, грайте».
- 3.7 «Поставте вашу сумку в кошик»
- 3.8 «Подача з ...»

- 3.9 «Прийом у ...»
- 3.10 «Правий квадрат подачі»
- 3.11 «Лівий квадрат подачі»
- 3.12 «Ви схилили по волану подачі»
- 3.13 «Приймаючий не готовий»
- 3.14 «Ви намагалися прийняти подачу»
- 3.15 «Ви не повинні чинити тиск на суддю на лінії»
- 3.16 «Ви не повинні чинити тиск на суддю на подачі»
- 3.17 «Підійдіть до мене, будь ласка»
- 3.18 «Волан у порядку?»
- 3.19 «Протестуйте волан, будь ласка»
- 3.20 «Замініть волан»
- 3.21 «Не міняйте волан»
- 3.22 «Спірний»
- 3.23 «Зміна сторін»
- 3.24 «Ви не помінялись сторонами»
- 3.25 «Ви подали не з того квадрату»
- 3.26 «Ви прийняли подачу не з того квадрату»
- 3.27 «Ви подали позачергово»
- 3.28 «Ви прийняли поза чергою»
- 3.29 «Не змінюйте форму волана»
- 3.30 «Волан пролетів крізь сітку»
- 3.31 «Волан не перелетів через сітку».
- 3.32 «Волан торкнувся Вас»
- 3.33 «Ви торкнулися сітки»
- 3.34 «Волан залетів з іншого корту»
- 3.35 «Ви стоїте не в той квадраті подачі»
- 3.36 «Ви відволікли суперника»
- 3.37 «Ваш тренер відволік вашого суперника»
- 3.38 «Ви вдарили волан двічі»
- 3.39 «Кидок»
- 3.40 «Ви вторглись на корт суперника»
- 3.41 «Ви завадили супернику»
- 3.42 «Ви відмовляєтесь продовжувати гру?»
- 3.43 «Фол приймаючого»
- 3.44 «Оголошено фол при подачі»
- 3.45 «Не затримуйте подачу, продовжуйте гру»

- 3.46 «Не затримуйте гру»
- 3.47 «Ви покинули корт без дозволу»
- 3.48 «Гру призупинено»
- 3.4 «.....» (прізвище гравця), «попередження за неспортивну поведінку»
- 3.50 «.....» (прізвище гравця), «фол за неспортивну поведінку»
- 3.51 «.....» (прізвище гравця), «дискваліфіковано за неспортивну поведінку»
- 3.52 «Фол» (уразі помилки)
- 3.53 «Стоп» (уразі перешкоди)
- 3.54 «Аут»
- 3.55 «Суддя на лінії – ваше рішення?»
- 3.56 «Суддя на подачі – ваше рішення?»
- 3.57 «Поправка – поле!»
- 3.58 «Поправка – аут!»
- 3.59 «Протріть корт»
- 3.60 «Тренер, покиньте корт».
- 3.61 «Вимкніть Ваш мобільний телефон».

4. Закінчення матчу

- 4.1 «Матч виграв ... (прізвище гравця/команда) з рахунком ... (рахунок кожного гейму)»
- 4.2 «... (прізвище гравця/команда) відмовився від продовження зустрічі»
- 4.3 «... (прізвище гравця/команда) дискваліфіковано»

5.5 Заступники головного судді

Заступники головного судді працюють за його вказівками, відповідають за доручену їм роботу або забезпечують проведення змагань за певних груп учасників або команд. Один із заступників під час відсутності головного судді виконує його обов'язки, користуючись всіма правами головного судді.

5.6 Головний секретар

Головний секретар очолює секретаріат та виконує наступні функції:
– перевіряє оформлення заявок і інших потрібних Правилами та Положенням про змагання документів;

- готує та проводить жеребкування учасників;
 - складає розклад зустрічей і після його затвердження головним суддею доводить до зведення учасників;
 - веде протоколи засідань головної суддівської колегії, оформляє розпорядження та вирішення головного судді;
 - готує технічні протоколи зустрічей, забезпечує ними старших суддів і контролює їх не правильне заповнення;
 - оформлює протоколи командних матчів;
 - реєструє результати зустрічей;
 - приймає заяви та протест, докладає про них головному судді;
 - відповідає за своєчасне, правильне та чітке оформлення всієї технічної документації змагань;
 - стежить за своєчасною фіксацією результатів у таблицях змагання;
 - представляє необхідні матеріали по ходу змагань судді-інформатору та представникам преси, радіо та телебачення;
 - підводить підсумки змагань, готує матеріали для нагородження;
 - складає звіт про змагання за встановленою формою.
- Секретарі працює за вказівками головного секретаря.

5.7 Судді

Старші судді:

- керують проведенням змагань на певних площадках;
- розподіляють судів для обслуговування відповідно до розкладу змагань і розпорядженням головного судді, а також ведуть облік їхньої роботи;
- забезпечують суддів на вищці воланами (за наявності), бланками протоколів ігри та перевіряють правильність їхнього заповнення;
- після закінчення ігри організують передачу заповнених протоколів головному секретарю.

Інструкції для суддів на вищці, суддів на подачах та лінійних суддів викладено у Правилах ігри та в Рекомендаціях суддям.

Суддя-інформатор:

- сповіщає глядачів і учасників про хід змагань у мікрофон;
- представляє гравців глядачам перед початком фінальних зустрічей, коментує церемонію нагородження;

– всі інформаційні матеріали про результати змагань суддя-інформатор отримує від головного секретаря.

Кожен суддя повинен мати ліцензію ФБУ, що видається на кожну годину.

5.8 Лікар змагань

Лікар несе відповідальність за медичне обслуговування змагань.

Лікар змагань зобов'язаний:

- перевірити наявність дозволу лікарсько-фізкультурного диспансеру (лікаря) до участі у змаганнях у всіх учасників, згідно з діючими Правилами;
- стежити за дотриманням санітарно-гігієнічних вимог під час проведення змагань, здійснювати контроль за станом здоров'я учасників та їхнє харчування;
- надавати медичну допомогу разі травми або захворювання;
- давати висновок про можливість продовження змагань їх учасниками.

5.9 Положення про суддю-комісара змагань з бадмінтону

Суддя-комісар (надалі – комісар) є офіційним представником Федерації бадмінтону України на всіх змаганнях, що проводяться ФБУ. Список комісарів затверджується виконкомом ФБУ.

Головне завдання комісара – надати об'єктивну оцінку якості проведення змагань. Комісар не дублює роботу ГСК і його зауваження можуть носити тільки рекомендаційний характер.

Комісар зобов'язаний зазначити у звіті:

1. Оцінку підготовки місць змагань, зокрема:

- кількість ігрових майданчиків;
- якість розмітки майданчиків, стійок і сіток;
- освітлення залу в денний і вечірній час;
- температуру повітря в залі;
- заходи з пропаганди бадмінтону;
- умови суддівства (місця для ГСК, наявність вишок, лічильників очок, місця для суддів на подачі, наявність суддівської кімнати тощо);
- радіофікації зали, наявність інформації про перебіг змагань;

- наявність місць для глядачів, вільних від ігор учасників і суддів;
- наявність роздягальень і душових;
- якість медичного обслуговування.

2. Оцінку підготовленості місць проживання учасників і суддів змагань, наявність службового та міського транспорту.

3. Оцінку організації суддівства:

- робота ГСК (якість розкладу ігор, правильне й об'єктивне жеребкування, проведення змагань, розгляд конфліктних ситуацій, зв'язок із провідною організацією, підготовка документів до та після ігор);
- робота старших суддів майданчиків, суддів на вищій, суддів на подачі та суддів на лінії. Роботу суддів пропонується оцінювати в такий спосіб: задовільно або незадовільно.

Загальну оцінку суддівства комісар може знизити, вказав у звіті причини. У звіті Комісар має навести повний список суддів, які обслуговують змагання та оцінку їхнього суддівства. Якщо інформації для об'єктивної оцінки не достатньо, можна дати письмові рекомендації.

4. Грубі порушення правил змагань і поведінки з боку учасників або глядачів, подані протести та прийняті рішення.

5. Загальна оцінка проведення змагань і рекомендації.

Звіт складається в одному примірнику й відсилається до Федерації бадмінтону України. Витрати з відрядження інспектора несуть організації, що проводять змагання. Змагання, проведені без інспектора, виключаються з календаря на наступний рік, а їхні результати не враховуються під час складання рейтингу.

Питання для контролю та самоконтролю до розділу 5

1. Особливості призначення суддівських колегій залежно від рівня змагань.

2. Назвіть склад ГСК.

3. Головний суддя змагань: обов'язки та права.

4. Судді за столом: рефері та боковий суддя.

5. Головний секретар змагань: обов'язки та права.

6. Склад апеляційної комісії, її обов'язки.

6 ОБЛАДНАННЯ МІСЦЬ ЗМАГАНЬ, ДОКУМЕНТАЦІЯ ПРО ЗМАГАННЯ

6.1 Положення про змагання

Кожне змагання повинне проводитись на підставі Положення, затвердженого відповідними організаціями. Усі розділи Положення повинні відповідати Правилам гри в бадмінтон і Правилам проведення змагань.

У Положенні про змагання мають бути вказані:

- мета та завдання;
- терміни проведення, зокрема день приїзду та день від'їзду;
- місце проведення (місто, спортивна споруда);
- організація, що проводить (керує проведенням);
- організація, що забезпечує підготовку матеріальної частини (прийом, розміщення, харчування учасників і суддів, а також відправку суддів) і організацію лікарсько-санітарного обслуговування тощо;
- вид змагань (особисті, командні, особисто-командні);
- склад учасників;
- тип волана, яким проводяться змагання;
- порядок проведення (по одній або декількох групах учасників і за якими ознаками вони належать до тієї або іншої групи);
- категорії, в яких проводяться змагання;
- система проведення змагань у кожній категорії;
- спосіб розставлення учасників у кожній категорії;
- порядок визначення зайнятих місць у разі рівності очок (якщо змагання проводиться за коловою системою);
- нагородження переможців і призерів (призи, грамоти, дипломи, медалі, жетони тощо);
- фінансове забезпечення учасників, суддів, тренерів і представників;
- форма заявки на участь, місце та термін її подачі;
- перелік документів, які необхідно показати головній суддівській колегії.

Положення про командні змагання крім того повинне передбачати:

- склад команд (кількість основних і запасних гравців, тренерів), їхній розподіл за віковими групами;
- порядок проведення змагань (за однією або декількома групами команд, за якими ознаками вони належать до тієї або іншої групи);
- порядок розставлення в командах учасників одиночних і парних зустрічей;
- кількість ігор у кожній категорії в командній зустрічі та черговість їх проведення;
- розміщення учасників у разі вибуття будь-кого з них (наприклад, збереження учасниками своїх номерів, зазначених у заявці; якщо ж це не обумовлено, то гравців потрібно пересувати на більш високі місця);
- спосіб розставлення команд у таблицях змагань;
- порядок оголошення складу на зустріч.

Положення про особисто-командні змагання має містити вказівку про порядок визначення команди-переможниці. Положення про змагання має бути розіслане всім зацікавленим спортивним організаціям не пізніше, ніж за два місяці до початку змагань.

6.2 Вимоги до місць проведення змагань

Висота стелі (конструкцій) спортивні споруди над підлогою над всією поверхнею корту повинна бути:

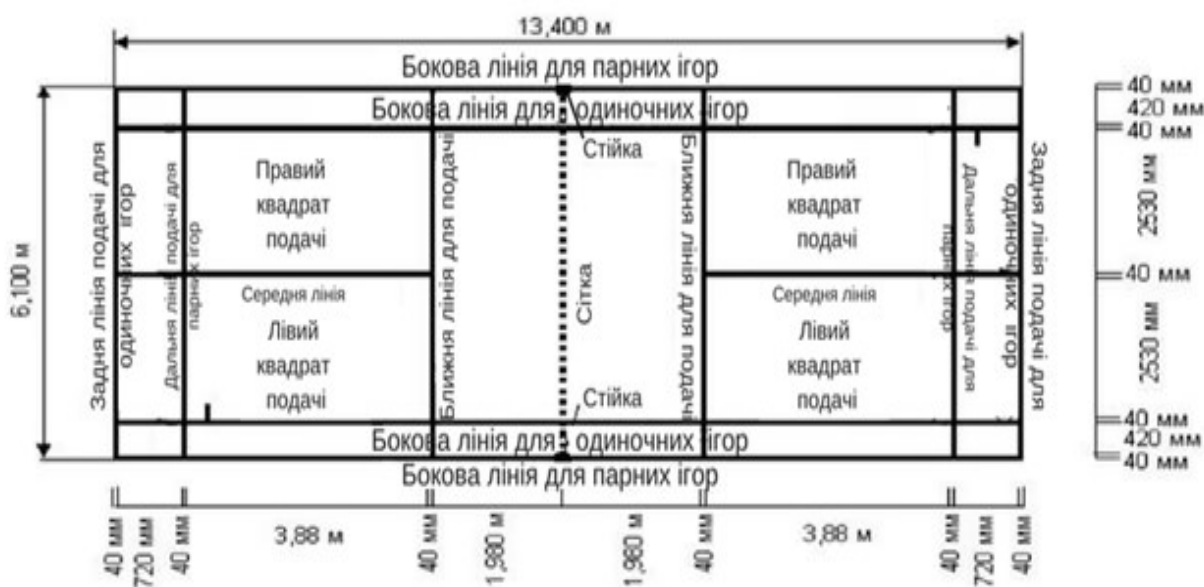
- для міжнародних змагань – не менше 12 м;
- для змагань, включених у календар ФБУ – не менше 9 м;
- для інших змагань – не менше 7 м.

Зазначене простір має бути вільним від балок, ферм та інших перешкод. Фон за задньою лінією корту повинен бути темного кольору. Освітленість будь-якої точки корту повинна бути не менше 400 люкс. Температура повітря на висоті 10 см над поверхнею корту повинна бути не менше 15 градусів. Простір навколо зовнішніх ліній корту повинний бути вільним від будь-яких предметів, крім елементів обладнання корту, на відстані: для міжнародних змагань – не менше 2 м, для змагань, включених у календар ФБУ – не менше 1,5 м.

Корт і обладнання

Корт – прямокутник, розмічений лініями завширшки 40 мм, як подано на схемі А (рис. 6.1). Лінії розмітки корту повинні бути чіткими, переважно білого або жовтого кольору. Усі лінії є частиною площ корту, яку вони обмежують.

Стійки повинні бути заввишки 1,55 м від поверхні корту. Стійки встановлюються на бічних лініях для парної гри, як зображено на схемі А (рис. 6.1), незалежно від того, проводиться матч в одиночній або парній категорії. Стійки, або їхні основи, не повинні займати простір ігрового поля і не повинні виходити за межі його бічних ліній.

Примітка 1. Довжина діагоналі корту для парної гри = 14,723 м

Примітка 2. Корт, вказаний на схемі вище може бути використаний як для парних, так і для одиночних ігор.

Рисунок 6.1 – Схема А. Корт

Сітка повинна бути виготовлена з якісного матеріалу темного кольору. Розмір сторони кожного комірки сітки не повинен бути менше 15 мм і більше 20 мм.

Розмір полотна сітки: 760 мм заввишки й мінімум 6,1 м завдовжки. Верхня частина сітки обмежена стрічкою білого кольору, завширшки 75 мм, складеної навпіл, зсередини якої натягнута мотузка або шнур, що підтримує сітку.

Шнур або мотузка повинні бути міцними та забезпечувати натяг сітки на одному рівні зі стійками. Верхня частина сітки повинна розміщуватися

на рівні 1,524 м у центрі корту і 1,55 м над лініями парного поля. Між кінцями сітки та стійками не повинно бути проміжків. Якщо необхідно, кінці сітки можна прив'язати до стійок за всією висотою.

У разі порушення вимог остаточне рішення про придатність спортивні споруди приймає головний суддя.

Ракетка

Ракетка повинна складатися з двох частин, як подано на схемі В (рис. 6.2).

Ручка - частина ракетки, яку тримає гравець.

Струнна поверхня - частина ракетки, якою гравець б'є по волану.

Обід - обмежує перетягнену струнами площу ракетки.

Стрижень - з'єднує ручку й обід ракетки.

Перехідник (якщо він є) з'єднує стрижень з ободом ракетки.

Розмір ракетки не повинен перевищувати 680 мм завдовжки, 230 мм завширшки.

Рисунок 6.2 – Схема В. Ракетка

Ракетка не повинна містити:

- додаткових предметів і виступів крім тих, які використовуються, щоб обмежити знос і розриви струн, вібрацію або для зміни балансу, або для прикріплення ручки шнуром до руки гравця. Усі ці пристосування повинні бути помірного розміру й розташовані в місцях призначення;

- пристосувань, які роблять можливим зміну гравцем форми ракетки.

6.3 Порядок розміщення реклами

У межах простору можуть перебувати тільки рекламні написи й малюнки, що безпосередньо стосується до предметів обладнання корту, за умови, що:

- емблеми постачальника покриття корту розміром не більше ніж $170\text{ см}^2 \times 30\text{ см}^2$ і кількістю не більше двох розміщуються не ближче 30 см від задніх обмежувальних ліній корту (позаду ігрового поля);
- емблеми постачальника стійок можуть бути поміщені з двох сторін кожної стійки (всього не більше 4); розмір кожної емблеми не більше $3\text{ см}^2 \times 30\text{ см}^2$;
- не більше двох емблем постачальника сіток, розміром $3,5\text{ см}^2 \times 10\text{ см}^2$ кожна, можуть бути розміщені на протилежних кінцях сітки на білих стрічках у 4 см від стійок;
- розміри реклами на суддівських місцях та іншому обладнанні узгоджуються з ФБУ.

Порядок розміщення реклами в залі регламентується ФБУ.

6.4 Ігрова форма та розміщення реклами на ній

У порядку забезпечення привабливості змагань уся ігрова форма, що використовується гравцями на змаганнях, що організовані ФБУ, має бути прийнятним спортивним одягом для бадмінтону. Рекомендується, щоб партнери в парах були одягнені в однакову спортивну форму. На змаганнях, що проводяться самій ФБУ і комплексних змаганнях, гравці повинні виконувати вимоги до форми та розміщення реклами на ній впродовж усього матчу.

Предмети одягу гравця (пояси, напульсники, головні пов'язки-стрічки, шкарпетки, взуття, предмети медичного призначення) можуть бути будь-якого кольору. Взуття не повинне мати каблуків і не має бути з матеріалу, що залишає сліди на поверхні корту. Кожен предмет одягу може мати рекламні написи, емблеми, малюнки, які дозволені. Дозволяються будь-які невеликі малюнки, емблеми та написи, що не носять рекламного, комерційного або є непристойними.

Верх і низ ігрової форми можуть носити стандартні емблеми виробників одягу – не більше двох на кожному предметі, кожна площею не більше 20 см^2 . Якщо таких емблем дві, одна має бути спереду, інша ззаду.

Поодинокі додаткові емблеми площею не більше 20 см² може бути на одному з предметів одягу.

Верх ігрової форми може мати на спині назву організації (території або клубу), яку представляє гравець, написане буквами заввишки не більше 10 см. Організаціям, що проводять змагання, дозволяється підвищувати або знижувати вимоги в частині обмежень на наявність рекламних емблем і написів.

6.5 Протокол матчу

Суддя на вищій в процесі гри повинен вести протокол, що є докладним записом перебігу спортивної боротьби в кожному геймі.

Розглянемо докладно підсумковий протокол.

Отримавши в секретаріаті протокол, необхідно заповнити його «шапку» (якщо він не заповнений заздалегідь в секретаріаті). Вказати Категорію – «Жіноча парна», номер матчу відповідно до розкладу, дату, час виклику на корт за розкладом, номер корту, прізвища суддів на вищій та на подачі, час початку матчу, прізвища учасників матчу та міста (команди, країни), які вони представляють.

Після проведення жеребкування в «шапці» поруч із прізвищами учасників необхідно поставити позначку про те, хто грає праворуч, а хто ліворуч. У графі перед нулями, що позначають рахунок на початку гейму, відноситься відмітка про те, хто подає, а хто приймає.

Важливо сказати про те, що перед початком другого гейму (та третього, якщо він грається) необхідно поставити позначки поруч з прізвищами – хто подає, а хто приймає, оскільки відповідно до правил гри на початок гейму гравці можуть помінятися квадратами подачі.

Після закінчення матчу необхідно записати рахунок геймів у «шапці» протоколу, обвести пару переможницю, вказати час закінчення матчу – 14:01, тривалість матчу – 50 хвилин, підписати протокол і відразу віддати його секретареві.

На міжнародних змаганнях у цей час використовується комп'ютерна система. При цьому у судді на вищій в руках знаходиться не планшет з протоколом, а виносний пульт з екраном, з'єднаний з центральним комп'ютером і табло. На екрані висвічуються прізвища гравців, секундомір. У цьому випадку також після проведення жеребкування необхідно відзначити, хто праворуч, а хто ліворуч і хто подає, а хто приймає. Надалі

натисканням кнопок суддя на вищій фіксує, хто виграв розіграш очка, а система сама змінює рахунок, зазначає, хто подає, і хто приймає подачу, хто в якому квадраті подачі стоїть, починається відлік часу перерви, як тільки одна зі сторін набрала 11 очок і виграла гейм. Після закінчення матчу секретар роздруковує протокол, суддя на вищій перевіряє, підписує та передає головному судді.

6.6 Звіт про змагання

Головний суддя повинен не тільки забезпечити чітке проведення змагань, але й своєчасно відзвітувати про них.

Звіт про змагання повинен включати:

- затверджений примірник книги положення у проведених змаганнях;
- зразки афіш, квитка учасника, програми змагань тощо;
- заявочні листи спортсменів (команд), які беруть участь;
- протокол засідання головної суддівської колегії про розгляд списку учасників (команд), згідно поданих заявок, з обов'язковим зазначенням тих, хто не допущений або умовно допущений та з яких причин;
- списки учасників (команд) із тими самими графами, що й у заявочних аркушах (учасники перераховуються в алфавітному порядку);
- протокол засідання ГСК про затвердження результатів жеребкування (розстановки) спортсменів (команд), які беруть участь у змаганнях;
- розклад ігор (зустрічей);
- таблиці особистих змагань у всіх категоріях з обов'язковим зазначенням рахунку в геймах, а також не зіграних зустрічей і причини їхнього скасування, або таблиці командних змагань і зведені протоколи командних зустрічей із зазначенням рахунку в геймах, не зіграних зустрічей і причини їхнього скасування;
- протоколи засідання ДБК з дисциплінарних питань та розгляду протестів;
- підсумковий список учасників у порядку зайнятих ними місць у всіх категоріях;
- протокол засідання ГСК із затвердженням результатів змагань;
- склад суддівської колегії із зазначенням оцінки їх роботи – задовільно або незадовільно;
- звіт головного судді.

Звіт повинен бути виконаний відповідно до вимог ФБУ і Міністерства молоді та спорту. Звіт про змагання подається:

- до Міністерства молоді та спорту України;
- до спортивно-технічної комісії (СТК) ФБУ;
- до місцевої організації, що проводить змагання;
- до всіх організації, що беруть участь в організації змагань (допускається надання довідки про участь із зазначенням найменування змагання, дати і місця проведення, списку учасників (команди) із зазначенням зайнятих місць).

Звіт повинний бути надісланий на адресу перерахованих вище організацій протягом трьох днів після закінчення змагань.

Стандартну форму звіту головного судді приведено у додатку А.

6.7 Зміни в таблицях і заміни

Тільки головний суддя може дозволити вносити зміни до таблиці, якщо:

- в таблиці зроблена помилка, що стосується діючих Правил, а ігри за цією таблицею не починалися;
- спочатку заявленому гравцеві перешкодила взяти участь у змаганнях хвороба, травма або інші об'єктивні причини, перш ніж він зіграє свій перший матч;
- той, хто замінює спочатку заявленого гравця, учасник (чи заявлена пара) не відповідає рівню розсіювання первинного гравця.

Заміна в поодиноких категоріях дозволяється тільки, якщо первинний гравець ще не брав участь у матчах у жодній із категорій ліги.

Заміна в парних категоріях дозволяється, якщо:

- гравець має запасного партнера з будь-якої організації, і ця ситуація ніякої іншої пари не руйнує;
- пара з однієї організації замінюється парою з іншої організації.

У змаганнях, що проводяться за коловою системою або по підгрупах, головний суддя може дозволити заміну гравця (пари), але тільки до першого матчу, з якого цей гравець (пара) розпочинає змагання. Після цього ніякі заміни не неможливі, матчі, які не зіграли, повинні вважатися виграними протилежною стороною з рахунком 2:1:0.

Питання для контролю та самоконтролю до розділу 6

1. Головні елементи спортивного одягу та самоконтролю учасників змагань.
2. Присудження перемоги у поєдинку.
3. Попередження та зауваження, перерахувати різновиди попереджень.
4. Максимальна кількість попереджень.
5. Порядок виходу спортсмена до столу, терміни встановлення захоплення.
6. Основні команди для початку поєдинку та його закінчення.
7. Порядок і час подання апеляції до апеляційної комісії.
8. Робота апеляційної комісії, особливості прийняття рішень.

7 ПАРАБАДМІНТОН

Наведені нижче Правила гри в бадмінтон, що застосовуються для різних категорій людей з фізичними вадами, які перераховані далі.

7.1 Функціональні рухові порушення та їх класифікація у парабадмінтоні

Відповідно до Міжнародної федерації Парабадмінтон (Para badminton World Federation) система є функціональною класифікацією для всіх фізичних недоліків. Мінімальні недоліки, описані нижче, можуть бути перебільшені, але не применшені без згоди щорічних загальних зборів Міжнародної федерації Парабадмінтон. Будь-які з цих змін є неофіційними доти доки вони не будуть зареєстровані в посібнику Парабадмінтон. Детальну інформацію про них можна отримати безпосередньо в Міжнародній федерації Парабадмінтон (дивіться «Учасники», розділ контактів для з'ясування деталей).

Інвалідне крісло, клас 1 – BMW 1 (бадмінтоні рухоме інвалідне крісло)

Паралізований гравець (параліч усіх кінцівок) з ушкодженнями вище, ніж клас С8 функціональної втрати руху, може грати руками, якщо втрата їх рухів не надто значна. Невеликі зміни в стані тулуба допускають довільне утримання ракетки, пересування на кріслі або підтримку милиці. Нижня частина тулуба залишається в контакт з спинкою сидіння. Рухи руки назад обмежені через нерухомість тулуба. Навмисні рухи інвалідного крісла найчастіше не є ефективними.

Функціональні пошкодження, які належать до цього класу:

- важка параплегія;
- мінімальні ушкодження функцій верхніх кінцівок;
- помірні порушення функцій тулуба;
- важка спастика (при спастиці, м'язи постійно перебувають у напруженому стані) в нижніх кінцівках (допустима ступінь спастики м'язів: 4).

Інвалідне крісло, клас 2 – BMW 2

Паралізований гравець (параліч тільки нижніх кінцівок) з ушкодженнями вище класу Т12. Невеликі зміни в стані тулуба допускають довільне утримання ракетки, пересування на кріслі або підтримку милиці.

Нижня частина тулуба залишається в контактi зi спинкою сидiння. Рухи руки назад обмеженi через неможливість руху тулуба. Навмиснi рухи iнвалiдного крiсла зазвичай не є ефективними.

Функціональні пошкодження, які належать до цього класу:

- помiрна параплегiя;
- помiрнi порушення функцiй тулуба;
- помiрна спастика в нижнiх кiнцiвках (допустима ступiнь спастики м'язiв – 3).

Инварiдне крiсло, клас 3 – BMW 3

Паралiзований гравець (паралiч тiльки нижнiх кiнцiвок) iз ушкодженнями класу L1 i нижче. Мiнiмальнi функціональні ушкодження – втрата м'язової сили до 20% в однiй або обох кiнцiвках. Сидяче положення, нормальнi рухи руками й тулубом. Пересування, для збiльшення зони досяжностi можливо тiльки за рахунок використання вiльної руки, яка перемiщує iнварiдне крiсло або милицю. Можливо помiрне пересування iнварiдного крiсла. При русi однiєї руки вперед, тулуб не може нахилитися слiдом за нею. Бiчнi рухи неможливі без допомоги вiльної руки.

Функціональні пошкодження, які належать до цього класу:

- легка форма параплегiї;
- мiнiмальнi порушення функцiй тулуба;
- легка форма спастики нижнiх кiнцiвок;
- гравець не може грати стоячи.

Порушення функцiй нижче талiї, клас 1 – BMSTL 1

Дуже серйознi пошкодження нiг (слабкий статичний i динамiчний баланси):

- важкий полiомiєліт обох нiг;
- одинична ВК (ампутацiя вище колiна) плiус одинична НК (ампутацiя нижче колiна);
- часткове пошкодження функцiй хребта вiдносно помiрного ступеня тяжкостi;
- важка параплегiя;
- важка гемоплегiя, що включає iгрову руку.

Порушення функцiй нижче талiї, КЛАС 2 – BMSTL 2

Гравець стоїть: при цьому у гравця знижена м'язова сила мiнiмум на 20% в однiй або двох нижнiх кiнцiвках або еквiвалентне пошкодження функцiй.

Перелiк помiрних ушкоджень нiг:

- одна нога не функціонує;
- поліомієліт однієї ноги;
- одинична ВК (ампутація вище коліна);
- оніміння стегна та коліна (одночасно);
- вивих стегна з помітним укороченням ноги;
- дві малорухливі ноги;
- поліомієліт;
- ампутація обох ніг нижче коліна (НК);
- часткове пошкодження функцій хребта (SCI), розщеплення остистих відростків хребта рівня С1.

Порушення функцій нижче талії, КЛАС 3 – BMSTL 3

Гравець стоїть: при цьому у гравця знижена м'язова сила на 10–19 % в одній або двох нижніх кінцівках або еквівалентне пошкодження функцій.

Незначні порушення функцій ніг:

- оніміння однієї щиколотки;
- ампутація стопи на рівні плеснових кісток (мінімально 1/3 стопи);
- підвивих стегна;
- обмеження рухливості стегна, коліна, гомілки;
- втрата мінімум 10% м'язової сили в одній або обох нижніх кінцівках.

Порушення функцій вище талії, КЛАС 1 – BMSTU 4

- серйозні пошкодження неігровий руки;
- мінімальні порушення: втрата 50% рухливості;
- одинична ВЛ (ампутація однієї руки вище або по лікоть);
- пошкодження плечового сплетення з парезом кінцівки;
- скорочення променевої кістки до ліктя з відсутністю функцій кисті
- і еквівалентні порушення;
- значна втрата швидкості ігрової руки під час максимального замаху, викликана втратою м'язової сили, радіусом руху або проблемою координації. Мається на увазі втрата швидкості в напрямку удару;
- м'язова сила не вище рівня 4 за шкалою MRC у напрямку удару (відкритою або закритою стороною ракетки) одного з функціонуючих при ударі суглобів;

- рівень втрати рухливості повороту плеча, згинання ліктя та пронації кисті до 30-50%;
- дискоординація рухів, як при спастичній моноплегії та гіпертонусі легкого ступеня;
- еквівалентні порушення.

Порушення функцій вище талії, КЛАС 2 – BMSTU 5

- мінімальні порушення: втрата 30% рухливості або важкі й помірні порушення неігрової руки;
- одинична НЛ (ампутація нижче ліктя або нижче кистьового суглоба);
- пошкодження плечового сплетення (з наявністю мінімальних функцій);
- дісмелія або порушення, схожі з ампутацією нижче ліктя.

Ігрова рука:

- легкі порушення функцій ігрової руки;
- ампутація пальця/дісмелія з наявністю функції стискання;
- оніміння зап'ястя без пошкодження функції стискання;
- слабкість кисті або суглобів руки;
- еквівалентні порушення.

7.2 Інші порушення рухових функцій

Порушення повинні бути постійними (стабільними або прогресуючими).

7.2.1 Спина й торс

Серйозне обмеження рухливості постійного характеру та/або сколіоз з викривленням більше ніж на 60° при вимірюванні на поглинання води. Необхідно підтвердження рентгеном.

7.2.1 Карлики

Максимальна висота для карлика, щоб увійти в клас гравців з мінімальними порушеннями, 142 см для чоловіків і 136 см для жінок. Гравець повинен мати інші порушення, крім нестандартного зростання, відповідно, крім порушень функцій гіпофіза.

Примітка 1. Гравці з прогресуючими порушеннями рухового апарату, наприклад розсіяний склероз, повинні бути розділені на класи на початку кожних змагань.

Примітка 2. Приклад недопустимих станів: люди з серйозними розумовими відхиленнями. Також люди з захворюваннями серця, легенів, органів черевної порожнини, шкіри, вух або очей без порушень функцій рухового апарату.

7.2.3 Змагання класу гравців з меншим порушенням функцій

Коли гравець обирає для участі в змаганнях клас гравців із меншими порушеннями функцій, він/вона повинні залишатися в одному й тому самому класі протягом всіх змагань.

7.3 Парабадмінтон: правил гри в бадмінтон

7.3.1 Корт і обладнання

Корт повинен бути прямокутним, розмічений лініями завширшки 40 мм, як вказано на схемі А (див. рис. 6.1) за Правилами гри в бадмінтон. Для інвалідів повинні використовуватися такі корти:

- 1) бадмінтон в інвалідному кріслі: корти для одиночних ігор і парних повинні бути такими, як на схемах F, G, H і I, відповідно (рис. 7.1–7.4);
- 2) бадмінтон для інвалідів, які грають стоячи (класи 1 і 2 з порушеннями функцій нижніх кінцівок): корт для одиночних ігор повинен бути таким, як на схемі J (рис. 7.5)

Стійки повинні бути висотою відносно до поверхні корту, зазначеної нижче, і повинні залишатися у вертикальному положенні, коли сітка натягнута, відповідно:

- бадмінтон в інвалідному кріслі: 1,40 м;
- бадмінтон для стоячих гравців: 1,55 м.

Верхня частина сітки повинна розміщуватися на нижче відстані від поверхні корту по середині сітки і над бічними лініями парного поля, відповідно:

- бадмінтон в інвалідному кріслі: 1,372 м і 1,40 м;
- бадмінтон для стоячих гравців: 1,524 м і 1,55 м.

Подача

При правильній подачі:

- гравець, що подає та гравець, що приймає подачу, повинні знаходитися на протилежних половинах корту в квадратах подачі, розташованих по діагоналі один від одного, не торкаючись при цьому ліній (меж) квадратів;

- (цей пункт Правил застосовується лише для гравців, що грають стоячи, з порушеннями функцій верхньої частини тулуба), а в бадмінтоні на інвалідному кріслі цей пункт сформульований так: з початку подачі крісла гравців повинні залишатися нерухомими;
- у бадмінтоні для гравців, що грають стоячи, повністю весь волан повинен знаходитися нижче талії гравця, який подає в момент удару по волану при виконанні подачі; в бадмінтоні на інвалідному кріслі повністю весь волан повинен знаходитися нижче пахви гравця, який подає в момент удару по волану при виконанні подачі;
- у парах, де грають гравці стоячи, партнери можуть займати будь-яку позицію в межах свого корту, не заважаючи гравцю, котрий подає та приймаючому, а в парах гравців на інвалідних кріслах партнери повинні знаходитися в сусідніх квадратах подачі.

Одиночні ігри

Квадрати подачі та прийому: гравці повинні подавати (і приймати подачу) з відповідних квадратів.

Парні ігри

Квадрати подачі та прийому подачі в бадмінтоні для гравців, що грають стоячи:

- у бадмінтоні для гравців, що грають стоячи, гравець сторони подачі подає з правого квадрату на початку гейму та в разі, якщо сторона подачі не набрала очок у геймі або набрала парну кількість;
- у бадмінтоні для гравців, що грають стоячи, гравець сторони подачі подає з лівого квадрату, якщо сторона подачі набрала непарну кількість очок у геймі;
- у бадмінтоні для гравців, що грають стоячи, до партнера гравця, що подає, може бути застосоване зворотне розставлення.

Помилки: у бадмінтоні на інвалідних кріслах все інвалідне крісло вважається частиною тіла гравця.

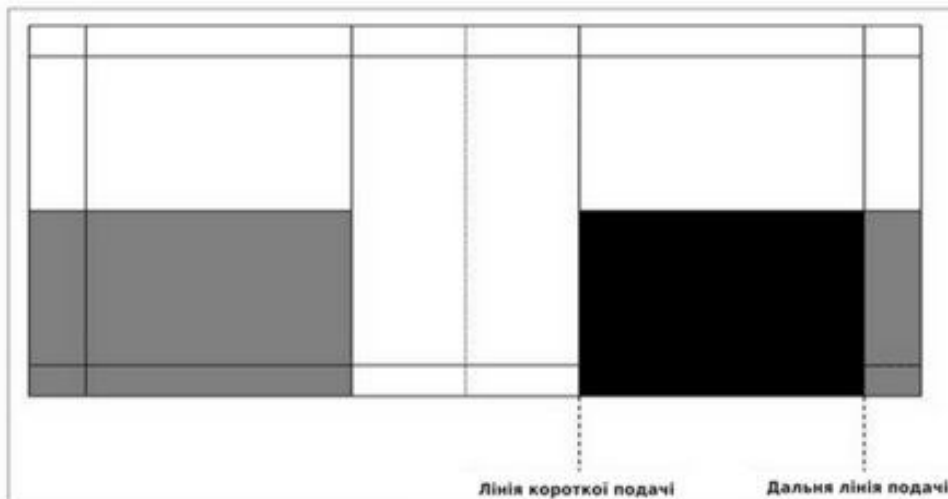
- = Ігрова зона корту
- = Зона подачі

СХЕМА F

Корт і квадрат подачі для одиночних ігор у Бадмінтоні на інвалідних візках, клас 3, BMW 3

Рисунок 7.1 – Схема F: Корт і квадрат подачі для одиночних ігор в Бадмінтоні на інвалідному кріслі, клас 3 – BMW 3

Схема G

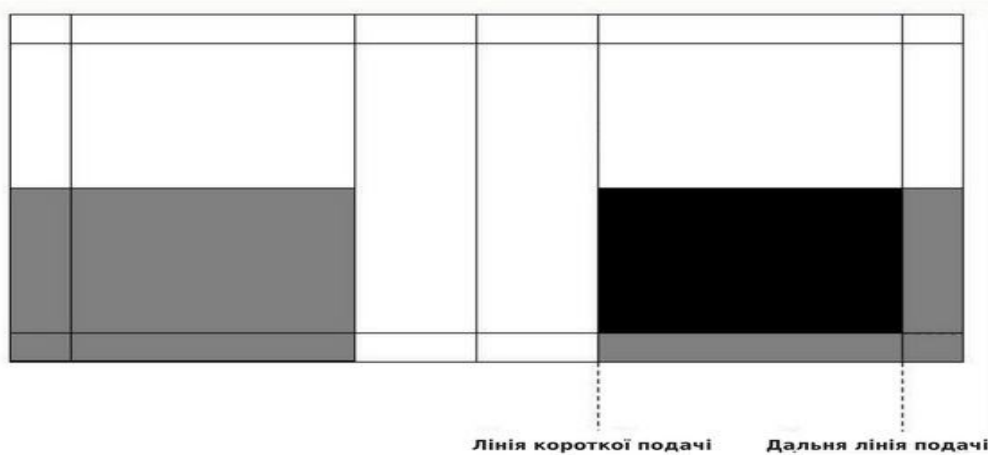

Рисунок 7.2 – Схема G: Корт і квадрат подачі для одиночних ігор в Бадмінтоні на інвалідному кріслі, клас 1, 2 – BMW 1, 2

Схема Н

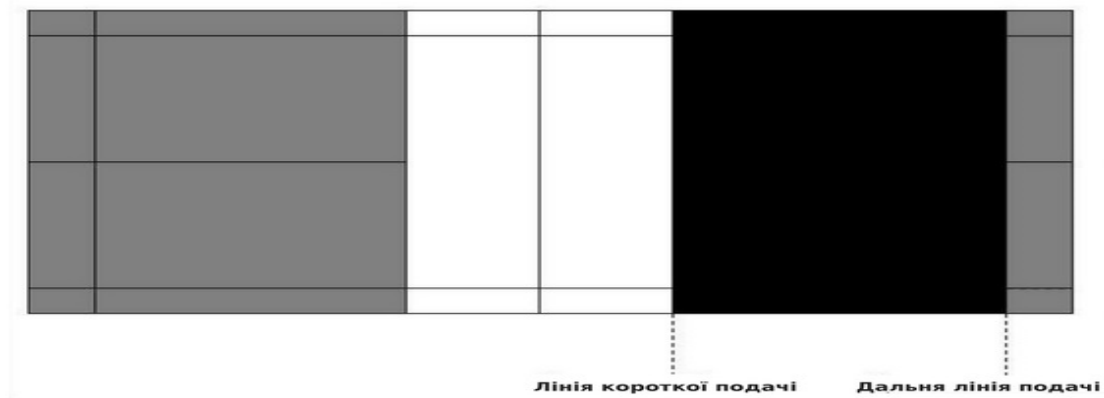

Рисунок 7.3 – Схема Н: Корт і квадрат подачі для парних ігор в Бадмінтоні на інвалідному кріслі, клас 3 – BMW 3.

Схема І

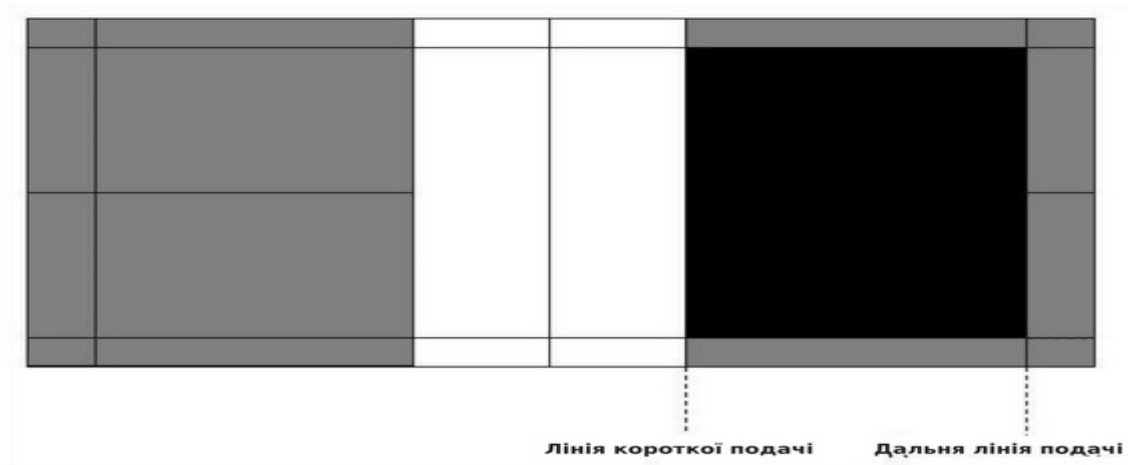

Рисунок 7.4 – Схема І: Корт і квадрати подачі для парних ігор в Бадмінтоні на інвалідному кріслі, клас 1, 2 – BMW 1, 2

Схема J

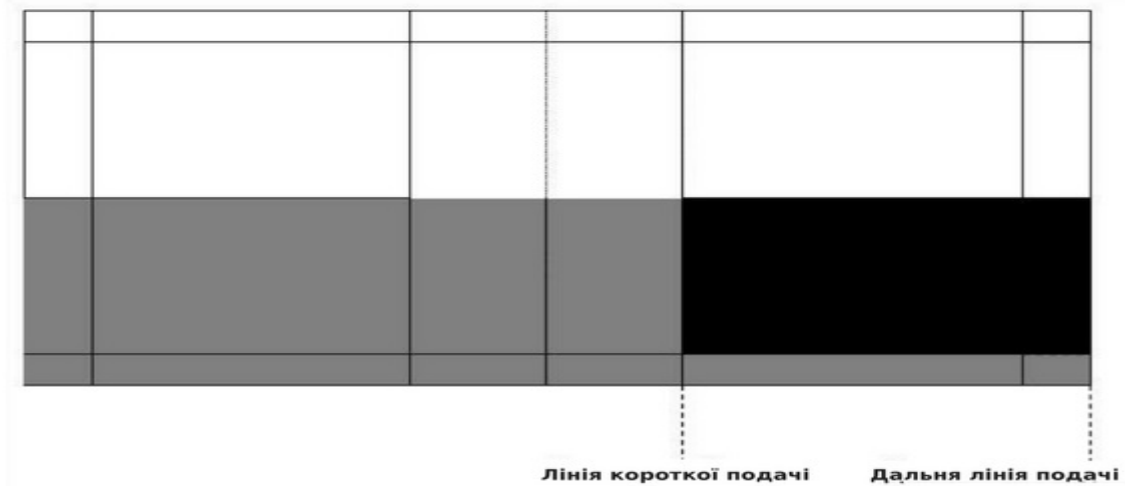

Рисунок 7.5 – Схема J: Корт і квадрат подачі в одиночних іграх для гравців, що грають стоячи, порушення функцій нижче талії, класи 1 і 2

Корти для гравців, які грають стоячи, з порушеннями функцій нижче талії (клас 3) або вище талії

Цей клас гравців грає одиночні і парні ігри на корті стандартних розмірів, відповідно до Правил ФБІ (Федерації Бадмінтону Інвалідів).

Безперервність гри, проступки та штрафні санкції

У бадмінтоні на інвалідному кріслі:

- гра повинна бути безперервною, починаючи з першої подачі й до закінчення матчу;
- гравцеві дозволяється покинути корт не більше ніж на 3 хвилини протягом матчу для того, щоб виконати процедури з катетером. Він/вона повинні супроводжуватися членом керівництва змагань;
- гравцеві дозволяється лагодити пошкоджене інвалідне крісло за мінімально можливий час. Якщо гравцеві потрібно покинути корт, він/вона повинні супроводжуватися членом керівництва змагань.

Обмеженість рухів

У бадмінтоні на інвалідному кріслі:

- в момент, коли гравець відбиває волан, частина його тулуба повинна знаходитися в контакті з сидінням інвалідного крісла;
- коли волан знаходиться в грі, ступні повинні залишатися в контакті з підставкою для ніг. Ступні можуть бути зафіксовані на підставці;
- ступня гравця не може торкатися підлоги ні за яких обставин в той час, коли волан знаходиться в грі. Зокрема, гравець не може використовувати ступню для гальмування або підтримки;
- до й під час удару по волану, гравець не має права торкатися руками підлоги для підтримки;
- коли волан знаходиться у грі, підставка для ніг не повинна торкатися підлоги.

Обладнання інвалідного крісла

Тіло гравця може бути зафіксовано в кріслі за допомогою еластичного бинта. Інвалідне крісло може бути оснащена заднім допоміжним колесом, яке може розташовуватися за основними колесами.

Питання для контролю та самоконтролю до розділу 7

1. Роль спортивних змагань у підготовці спортсменів у бадмінтону.
2. Особливості організації змагань із пара бадмінтону.
3. Класифікація спортивних змагань.
4. Головні елементи проведення спортивних змагань.
5. Які бувають системи проведення змагань з бадмінтону?
6. Категорії учасників змагань з бадмінтону.

8 ПОРЯДОК ПРИСВОЄННЯ СПОРТИВНИХ РОЗРЯДІВ І ЗВАНЬ

8.1 Порядок присвоєння спортивних розрядів і звань

Для того щоб спортсмену був присвоєний спортивний розряд або звання, йому необхідно посісти місця на одному з перелічених змагань відповідно до умов присвоєння спортивних звань та розрядів: чоловіки та жінки.

Майстер спорту України міжнародного класу

- 1–10 – на Іграх Олімпіади;
- 1–8 – на чемпіонаті Світу;
- 1–6 – на чемпіонаті Європи;
- 1–4 – у розіграшу Кубку європейських чемпіонів або Кубку Томаса (чоловіки), Кубку Убер (жінки) у європейській зоні за умови отримання 2 перемог;
- 1–4 – на чемпіонатах Світу серед юніорів;
- 1–3 – на чемпіонатах Європи серед юніорів;
- 1–5 – на міжнародних змаганнях серії Гран-прі Світу;
- 1–3 – на міжнародних змаганнях серії Гран-прі Європи або увійти до числа ста найсильніших гравців Світу, або п'ятдесяти гравців Європи згідно з рейтингом міжнародної федерації бадмінтону за підсумками календарного року.

Майстер спорту України

- 4–8 – на міжнародних змаганнях серії Гран-прі Європи;
- 1–5 – на міжнародних змаганнях або Кубок Гайдука, Харків-Інтернешнл та Дніпро-опен;
- 1–4 – місце на міжнародних змаганнях серед юніорів;
- 1–3 – на міжнародних змаганнях серед юнаків;
- 1–3 – на чемпіонаті України або Кубку України або Всеукраїнських літніх спортивних іграх України;
- 1–4 – на командному чемпіонаті України, Кубку України або Всеукраїнських літніх спортивних іграх за умови здобуття не менше ніж 50 % перемог у іграх;
- 1–2 – на чемпіонаті України серед клубів (перша ліга);
- 1–3 – на чемпіонаті України серед юніорів або Спортивних іграх молоді України;

1–2 – на чемпіонаті України серед юнаків або юнацьких спортивних іграх України, або досягти суми рейтингу «сто» згідно з розрахунками найсильніших гравців федерації бадмінтону України.

Кандидат у майстри спорту

5–8 – на чемпіонаті України, Кубку України та Всеукраїнських літніх спортивних іграх України;

3–6 – на чемпіонаті України серед клубів (перша ліга);

4–8 – на чемпіонаті України серед юніорів;

3–6 – на чемпіонаті України серед юнаків та дівчата або досягти суми рейтингу “вісімдесят” згідно з розрахунками найсильніших гравців федерації бадмінтону України.

I розряд

На змаганнях V рангу здобути протягом року 6 перемог над спортсменами I розряду.

II розряд

На змаганнях VI рангу здобути протягом року 6 перемог над спортсменами II розряду.

III розряд

На змаганнях VI рангу здобути протягом року 6 перемог над спортсменами III розряду.

I юнацький розряд

На змаганнях VI рангу здобути протягом року 6 перемог над спортсменами I юнацького спортивного розряду.

II юнацький розряд

На змаганнях VI рангу здобути протягом року 6 перемог над різними спортсменами без розряду.

Примітка 1. Для виконання розрядних вимог враховується таке:

а) перемога над спортсменами, що мають вищий спортивний розряд, оцінюється як дві перемоги над спортсменами «свого» розряду;

б) двом спортсменам, які мають суміжні розряди, присвоюється розряд більш кваліфікованого гравця, а для пари, що складається з гравців несумісних розрядів, присвоюється середній розряд для двох спортсменів;

в) термін «протягом року» відлічується від дати першої перемоги, яка враховується для виконання розрядних вимог;

г) змагання зі скороченою тривалістю часу зараховується як зустріч, що складається з однієї партії та проводиться для чоловіків та жінок або юнаків старшого віку у всіх парних категоріях до 21 очка, для всіх інших — до 15 очок.

д) вага рейтингу – міра загальної активності спортсмена, що враховує кількість його виступів у змаганнях та тривалість перерв між ними.

Примітка 2. III розряд та I, II юнацькі розряди присвоюється за умови виконання контрольних нормативів ЗФП, у яких потрібно набрати 12 балів у трьох вправах за вибором (табл. 8).

Таблиця 8 – Нормативи загальної фізичної підготовленості, бали

Вправа	Стать	Розряд								
		III			I юнацький			II юнацький		
		5	4	3	5	4	3	5	4	3
Біг 30 м, сек	юнаки	4,5	4,7	5,1	4,6	5,0	5,3	4,8	5,2	5,5
	дівчата	4,8	5,1	5,5	5,0	5,5	5,8	5,3	5,3	6,0
Човниковий біг 4x9м, сек.	юнаки	10,2	10,8	11,3	10,5	11,1	11,7	10,8	11,4	12,0
	дівчата	11,2	11,8	12,3	11,4	11,9	12,5	11,6	12,2	12,8
Стрибок у довжині з місця, см	юнаки	208	200	185	198	190	180	188	180	170
	дівчата	190	180	170	180	170	160	170	160	150
Згинання та розгинання рук в упорі лежачи на підлозі, разів	юнаки	33	25	22	30	25	19	28	23	18
	дівчата	17	13	10	16	13	10	15	12	8

8.2 Кваліфікаційні норми та вимоги для спортсменів-інвалідів з ураженнями опорно-рухового апарату

Посісти місця на одному із перелічених змагань:

Майстер спорту України міжнародного класу

1–4 – на чемпіонаті світу в одиночному чи парному розряді або 1–2 – у командному заліку;

1–3 – на чемпіонаті Європи в одиночному чи парному розряді або 1 – у командному заліку.

Майстер спорту України

5–6 – на чемпіонаті світу в одиночному чи парному розрядах або 1 – у командному заліку

4–6 – на чемпіонаті Європи в одиночному чи парному розрядах;
1 – на чемпіонаті України в одиночному розряді за умови перемоги у змаганнях не менше ніж у трьох кандидатів у майстри спорту.

Кандидат у майстри спорту України

2–3 – на чемпіонаті України в одиночному чи парному розрядах;
1 – на змаганнях V–VI рангів за умови участі не менше 4 спортсменів I розряду.

I розряд

2–3 – на змаганнях V–VI рангів;
або здобути протягом року 6 перемог над спортсменами II розряду.

II розряд

1–2 – на змаганнях будь-якого рівня, які проводяться за коловою системою за участю не менше 4 спортсменів III розряду;
або здобути протягом року 6 перемог над спортсменами III розряду.

III розряд

1 – на змаганнях будь-якого рівня, які проводяться за коловою системою, за участю не менше 6 спортсменів I юнацького розряду, які закінчили змагання;
або здобути протягом року 6 перемог над спортсменами I юнацького розряду.

I юнацький розряд:

1 – на змаганнях будь-якого рівня, які проводяться за коловою системою, за участю не менше 4 спортсменів II юнацького розряду, які закінчили змагання;
або здобути протягом року 6 перемог над спортсменами II юнацького розряду.

II юнацький розряд:

1 – на змаганнях будь-якого рівня, які проводяться за коловою системою, за участю не менше 6 спортсменів, які закінчили змагання;

або здобути протягом року 6 перемог над різними спортсменами без розряду.

Умови виконання розрядних вимог:

1. Перемоги, отримані над одним і тим самим спортсменом, зараховуються як одна перемога.

2. Відлік строку 1 рік, що встановлюється для виконання розрядних вимог, починається з дня першої перемоги, яка дає право на присвоєння чергового розряду.

3. У разі виконання спортсменом кваліфікаційних норм та вимог вищого порядку йому присвоюється черговий спортивний розряд або спортивне звання.

8.3 Кваліфікаційні норми та вимоги для спортсменів-інвалідів з вадами слуху

Посісти місце на одному із перелічених змагань.

Майстер спорту України міжнародного класу

1–4 – на Дефлімпійських іграх;
1–3 – на чемпіонаті Світу;
1–2 – на чемпіонаті Європи;
1 – на чемпіонаті Світу U–19, U–21 або на юнацьких Дефлімпійських іграх.

Майстер спорту України

5–8 – на Дефлімпійських іграх;
4–6 – на чемпіонаті Світу;
3–4 – на чемпіонаті Європи;
2–3 – на чемпіонаті Світу U–19, U–21 або на юнацьких Дефлімпійських іграх;
1 – на чемпіонаті Європи U–19, U–21;
1 – на чемпіонаті України в одиночному або в парному розряді.

Кандидат у майстри спорту України

4–6 – на чемпіонаті Світу U–19, U–21;

2–3 – на чемпіонаті Європи U–19, U–21;
2–4 – на чемпіонаті України в одиночному розряді;
1–2 – на Кубку України у командному заліку за умови здобуття не менше ніж 50 % перемоги;
2–3 – на чемпіонаті України в парному розряді або здобути протягом року 4 перемоги над кандидатами у майстри спорту України на офіційних змаганнях;
1 – на чемпіонаті України U–19, U–21 в одиночному розряді або в парному розряді.

I розряд

5–8 – на чемпіонаті України в одиночному розряді;
3–4 – на Кубку України у командному заліку за умови здобуття не менше ніж 50 % перемоги;
2–3 – на чемпіонатах України U–19, U–21 в одиночному розряді або в парному розряді;
1–3 – на змаганнях - чемпіонатах областей чи міст – обласних центрів за умови участі не менше 8 спортсменів не нижче I розряду;
або здобути протягом року 4 перемоги над спортсменами I розряду на офіційних змаганнях.

II розряд

4–6 – на змаганнях - чемпіонатах областей чи міст – обласних центрів за умови участі не менше 8 спортсменів;
або здобути протягом року 4 перемоги над спортсменами II розряду на офіційних змаганнях.

III розряд

На офіційних змаганнях здобути протягом року 4 перемоги над спортсменами III розряду.

I юнацький розряд

На офіційних змаганнях здобути протягом року 4 перемоги над спортсменами I юнацького розряду;
1–2 – на фінальних Всеукраїнських змаганнях Спартакіади «Повір у себе».

II юнацький розряд

На офіційних змаганнях здобути протягом року 4 перемоги над спортсменами II юнацького розряду;

3–4 на фінальних Всеукраїнських змаганнях Спартакіади «Повір у себе».

Умови виконання розрядних вимог:

1. Перемога над спортсменами, що мають вищий спортивний розряд, оцінюється як дві перемоги над спортсменами «свого» розряду.
2. Двом спортсменам, які мають суміжні розряди, присвоюється середній розряд для двох спортсменів, а для пари, що складається з гравців несумісних розрядів, присвоюється середній розряд для двох спортсменів.
3. Термін «протягом року» відлічується від дати першої перемоги, яка враховується для виконання розрядних вимог.
4. Термін «офіційні змагання» – чемпіонат України серед глухих, Кубок України серед глухих, чемпіонат України U–19, U–21 серед глухих, чемпіонати областей чи міст – обласних центрів серед глухих.
Звання «Майстер спорту України міжнародного класу» присвоюється за умови здобуття не менше ніж 50 % перемоги в особистих та командних змаганнях.
5. У разі виконання спортсменом кваліфікаційних норм та вимог вищого порядку йому присвоюється черговий спортивний розряд або спортивне звання.

Питання для контролю та самоконтролю до розділу 8

1. Які умови виконання розрядних вимог?
2. Що означає термін « офіційні змагання»?
3. Що враховується для виконання розрядних вимог?

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Джек Х. Физиология спорта и двигательной активности : учеб. издание /Х. Джек, Уилмор, Л. Костил. – Киев : Олимпийская литература, 1997. – 505 с.
2. Камаєва О. К. Конспект лекцій з курсу «Бадмінтон» (для студентів денної форми навчання усіх спеціальностей Академії з дисциплін «Фізичне виховання», «Фізична культура»)/О. К. Камаєва; Харків. нац. акад. міськ. госп-ва.– Харків : ХНАМГ, 2012. – 44 с.
3. Лифшиц В. Я. Бадминтон, 2-е изд., перераб., доп. /В. Я. Лифшиц, А. В. Галицкий. – М.: ФиС, 1984.
4. Методичні рекомендації «Теоретико-методичні основи підготовки бадмінтоніста в умовах вузу» (для студентів денної форми навчання усіх спеціальностей Академії з дисциплін «Фізичне виховання», «Фізична культура»)/ Харків. нац. акад. міськ. госп-ва; уклад. О. К. Камаєва. – Харків : ХНАМГ, 2011. – 68 с.
5. Мищенко В. С. Функциональные возможности спортсмена/ В. С. Мищенко. –Киев : Здоровье, 1990.
6. Платонов В. Н. Общая теория подготовки спортсменов в олимпийском спорте: учебник для вузов физкультуры /В.Н. Платонов.– К.: Олимпийская литература, 1997. – 583 с.
7. Рыбаков М. И. Основы спортивного бадминтона /Д. П. Рыбаков, М.И. Штильну. – М.: ФиС, 1982.–67с.
8. Смирнов Ю. Н. Бадминтон : учебник для институтов физической культуры / Ю. Н. Смирнов. – М., 1992.
9. Офіційний сайт Федерації бадмінтону України [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://fbubadminton.org.ua>

ДОДАТОК А

ЗВІТ ГОЛОВНОГО СУДДІ

(Дата)

(місто)

На підставі календаря спортивних заходів з бадмінтону суддівська колегія в складі:

головний суддя _____ суддя _____ категорії,

(П. І. Б.)

головний секретар _____ суддя _____ категорії

(П. І. Б.)

провела змагання _____

(найменування)

У змаганнях взяли участь _____ чоловік (команд), в т. ч. Ч. _____, Ж. _____,

з них _____ МСМК, _____ МС, _____ КМС, _____ І р.,

учнів _____ ШВСМ, _____ УОР, _____ ДЮСШ, _____ клубів,

ДСО: _____

(дати розбивку по ДСО)

Місце проведення змагань _____

Стан і підготовка місць змагань _____

На змаганнях були присутні _____ глядачів.

Обслуговування глядачів _____

Рівень прийому та розміщення учасників і суддів _____

Санітарно-гігієнічні умови під час проведення змагань _____

В результаті проведених змагань місця розподілилися в наступному порядку:

1 місце зайняла команда _____

(найменування, місто)

2 місце посіла команда _____

3 місце зайняла команда _____

і т. д. (для командних змагань)

Результати змагань Таблиця результатів

найменування змагань

дата проведення

місто

№ п/п	Прізвище, ім'я (команда)	1	2	3	4	5	6	Кіл-ть очок	Різниця геймів, матчів	Місце
1										
2										
3										
4										
5										
6										

Головний суддя _____ (ПІБ)

Головний секретар _____ (ПІБ)

ТАБЛИЦЯ ДЛЯ ОСОБИСТИХ ЗМАГАНЬ

Місце _____

Категорія _____

Прізвище, ім'я, тренер _____

Місто ДСО _____

Чи були протести і які прийняті рішення по ним _____

Чи були дисциплінарні порушення і вжиті заходи _____

Чи були на змаганнях травми _____

Змагання проводила суддівська колегія в складі:

№ п/п	Прізвище, ім'я, по батькові	Категорія	Посада	Оцінка
			Зам. гол. судді	
			Гол. секретар	
			Ст. суддя	

Висновки і пропозиції: _____

Головний суддя _____ (підпис) _____ (Дата)

ДОДАТОК Б

Форми заявок

Форма заявки участі в особистих змаганнях

Заявка на участь у _____

(назва змагань)

Назва команди _____

Відокремлений підрозділ: _____

Контактна особа _____

(прізвище, ім'я по батькові повністю)

Контактний телефон _____

Чоловіча одиночна категорія			
№	Прізвище	Ім'я	№ ID ГО «ФБУ»
1			
2			
3			
4			
Жіноча одиночна категорія			
	Прізвище	Ім'я	№ ID ГО «ФБУ»
1			
2			
3			
4			
Чоловіча парна категорія			
	Прізвище	Ім'я	№ ID ГО «ФБУ»
1			
2			
3			
4			
Жіноча парна категорія			
	Прізвище	Ім'я	№ ID ГО «ФБУ»
1			
2			
3			
Змішана парна категорія			
	Прізвище	Ім'я	№ ID ГО «ФБУ»
1			
2			
3			

Форма заявки « Список гравців»

Заявка на участь у _____

(назва змагань)

Назва команди _____

Відокремлений підрозділ: _____

Контактна особа _____

(прізвище, ім'я по батькові повністю)

Контактний телефон _____

№	Прізвище та ім'я	Дата народження	Розряд	Місто, Область	Організація	Спортивне товариство	Тренер
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							

Форма заявки участі у командних змаганнях

Заявка на участь у _____

(назва змагань)

Назва команди _____

Відокремлений підрозділ: _____

Контактна особа _____

(прізвище, ім'я по батькові повністю)

Контактний телефон _____

Чоловіча команда			
№	Прізвище	Ім'я	№ ID ГО «ФБУ»
1			
2			
3			
4			
5			
Жіноча команда			
№	Прізвище	Ім'я	№ ID ГО «ФБУ»
1			
2			
3			
4			
5			
Змішана команда			
№	Прізвище	Ім'я	№ ID ГО «ФБУ»
1			
2			
3			
4			
5			

ДОДАТОК В

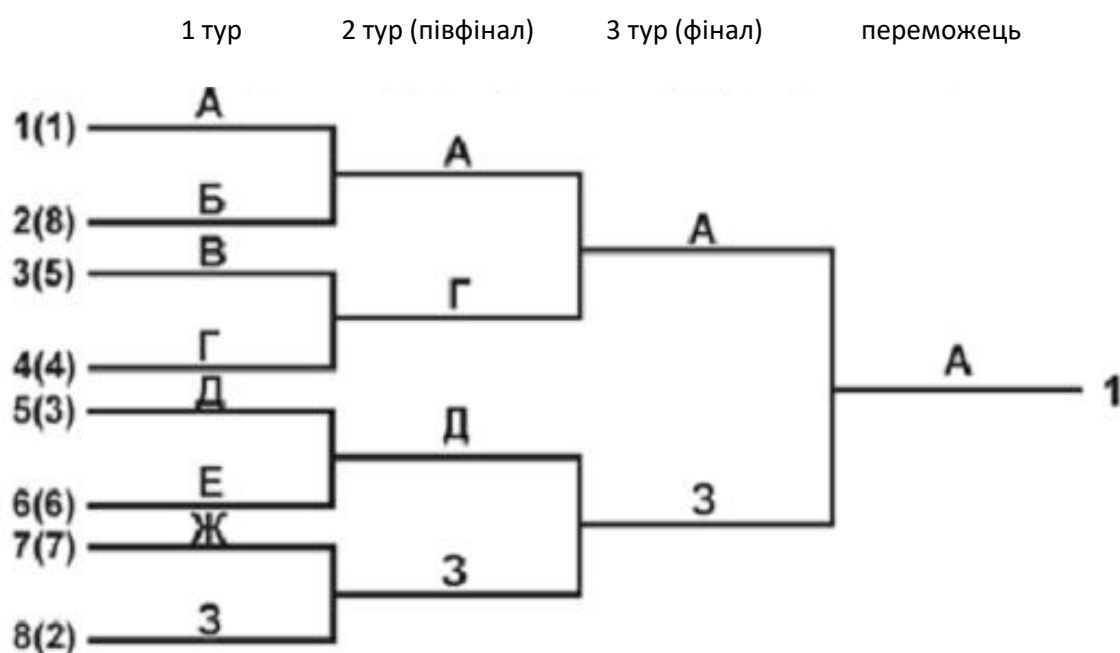

Рисунок В.1 – Система з вибуванням в особистих і командних змаганнях

Таблиця В.1 – Черговість вивільнюваних місць згідно з кількістю учасників змагань

Кількість учасників	Таблиця на кількість учасників	Черговість вивільнюваних місць
від 33 до 64	64	2, 63, 34, 31, 18, 47, 50, 15, 10, 55, 42, 23, 26, 39, 58, 7, 5, 59, 38, 27, 22, 43, 54, 11, 14, 51, 46, 19, 30, 35, 62
від 17 до 32	32	2, 31, 18, 15, 10, 23, 26, 7, 6, 27, 22, 11, 14, 19, 30
від 9 до 16	16	2, 15, 10, 7, 6, 11, 14
від 5 до 8	8	2, 7, 6

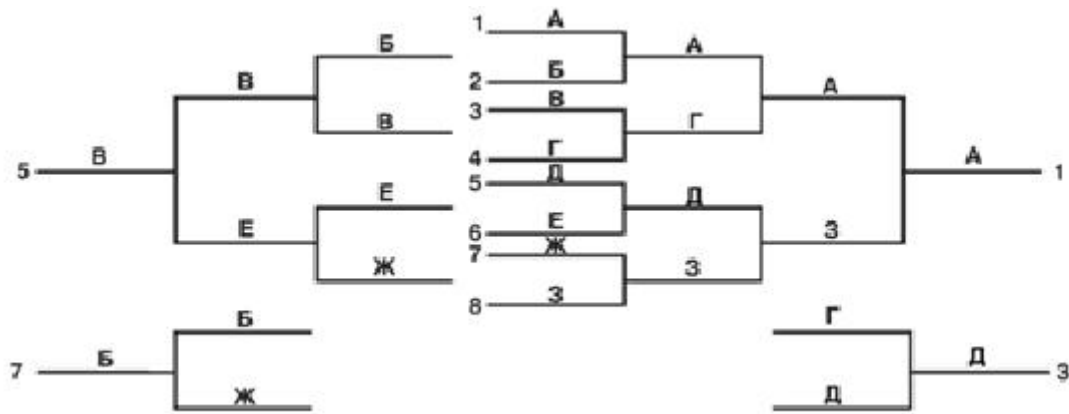
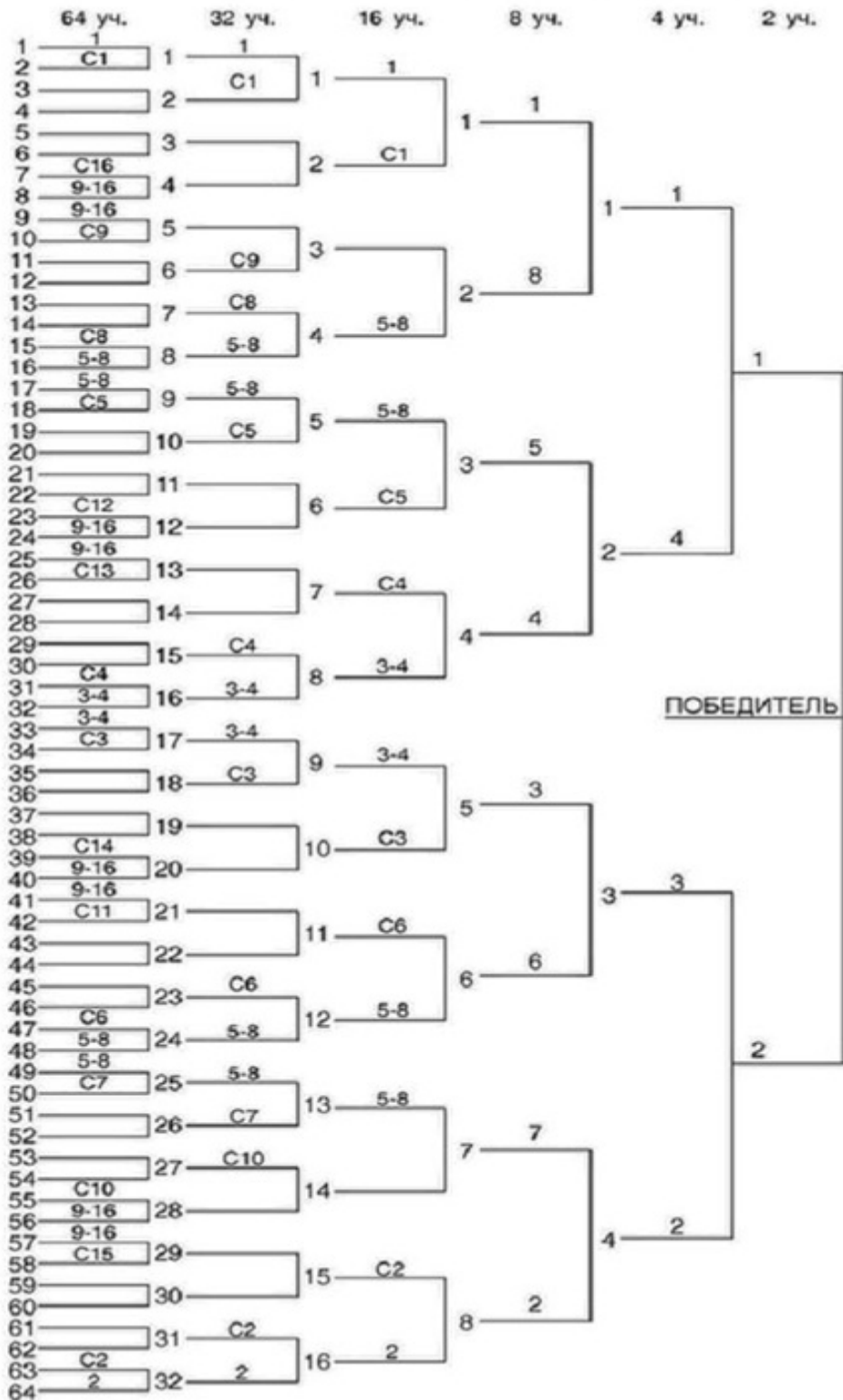

Рисунок В.2 – Система з вибуванням з розіграшом усіх місць

Таблиця В.2 – Кількість ігор у змаганнях по системі з вибуванням при визначенні всіх місць

Число учасників	Число ігор	Число учасників	Число ігор	Число учасників	Число ігор	Число учасників	Число ігор
4	4	19	37	34	83	49	130
5	5	20	40	35	85	50	133
6	7	21	42	36	88	51	136
7	9	22	45	37	90	52	140
8	12	23	48	38	93	53	143
9	13	24	52	39	96	54	147
10	15	25	54	40	100	55	151
11	17	26	57	41	102	56	156
12	20	27	60	42	105	57	159
13	22	28	64	43	108	58	163
14	25	29	67	44	112	59	167
15	28	30	71	45	115	60	172
16	32	31	75	46	119	61	176
17	33	32	80	47	123	62	181
18	35	33	81	48	128	63	186
						64	192

Таблиця В.3 – Таблиця розміщення учасників

1, 2, 3–4, 5–8 і т.д. – посіяні учасники за відповідними номерами;
 C1, C2, C3 і т.д. – вільні номери та їх черговість

Навчальне видання

ГОРОШКО Наталія Ігорівна,
БЕЗКОРОВАЙНИЙ Дмитро Олександрович,
САДОВСЬКА Ірина Юр'єва

ОРГАНІЗАЦІЯ ЗМАГАНЬ ІЗ БАДМІНТОНУ

НАВЧАЛЬНИЙ ПОСІБНИК

Відповідальний за випуск *Д. О. Безкоровайний*

Редактор *В. І. Шалда*

Комп'ютерне верстання *Н. І. Горошко*

Дизайн обкладинки *Т. А. Лазуренко*

Підп. до друку 26.06.2020. Формат 60 × 84/16.

Друк на ризографі. Ум. друк. арк. 6,3.

Тираж 50 пр. Зам. №

Видавець і виготовлювач:

Харківський національний університет
міського господарства імені О. М. Бекетова,
вул. Маршала Бажанова, 17, Харків, 61002.

Електронна адреса: rectorat@kname.edu.ua

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи:

ДК № 5328 від 11.04.2017.